

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİL YAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt:37 Sayı:434 MART 1996
(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halük HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

İÇİNDEKİLER

• SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
• REALİTE-KARMA ve KADER	2
• BEYAZIT DEVLET KÜTÜPHANESİNDEKİ KONFERANSLARIMIZ	5
• GELİŞİM ve OLAYLAR	6
• RUH ve KÂİNAT	9
• KİTAP İNCELEMESİ-YAŞAMAK İÇİN ÖLMEK: BİLİM ve ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER	12
• BİL YAY VAKFI - GENÇLİK SEMİNERİ	13
• ZAMANIN NERESİNDEYİZ?	14
• ÖNEMLİ OLAN; GÖRÜNMEYEN YANIMIZ ve GÖRÜNMEYEN YANIMIZDA OLUP DURANLARDIR	16
• BATIL İNANÇ MI YOKSA ESKİ BİLGİ Mİ?	17
• KİŞİSEL DENEYİMLER: ÖLDÜKTEN SONRAKİ HAYATIM	20
• ÜRETİLEBİLİR HOMEOPATİ	22
• BİR YAKIN KARŞILAŞMA DAHA	23
• DİĞER DÜNYALAR İÇİN BİR ANAHTAR	24
• BREZİLYALI MEDYOM FRANCISCO CANDIDO XAVIER	27
• SEMBOLLERİN DİLİ	30
• ASKERİ UFO YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE	32
• ZAR POSESİYONU	35
• RUH ve MADDE OKUYUCULARINA DUYURU	37
• GÜNEY HİNDİSTAN'DA ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER	38
• ÖLÜM ve ÖTEÂLEM HAKKINDAKİ BİLGİLERİN İNSAN HAYATINDAKİ ETKİSİ ve ÖNEMİ	40
• ETKİNLİKLERİMİZ	43
• MEDYADA BİL YAY	44
• YALNIZ MIYIZ? YOKSA	45
• SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER-SİKLUSUN TESİRİ	47
• KİTAPLAR ARASINDA-KÜRESELLİK	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları • Tel: 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti. • Tel: 252 61 25-249 10 01
Renk Ayrımı: Degrad, Teşvikiye/İST. • Tel: 248 25 18
Haberleşme Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İST.
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144.-DM
Posta Çeki No: 655294 • Ayda bir yayınlanır. • E-mail: bil yay@ibm.net

Sizlerle her zamanki gibi, insanlığımızın bulunduğu "değişim" döneminin önemli yönleriyle ilgili tespitler yapmaya gayret edeceğiz. Nasıl, neden gibi sorular sormadan önce önemli kısımları tespit etmek gerekiyor. Elbetteki sorunu spiritüel bir görüş açısından ele almamız gerekecektir. Temsil etmeye çalıştığımız realitenin kanaati bizim için daha önemlidir.

Toplumlar iç içe ve dış dışa realiteler hâlinde yaşamalarını sürdürüyor görüntüsünü vermektedirler. Fakat temelde tek bir realitenin uygulaması yapılmaktadır: SERBEST REALİTE.

Serbest realite her enkarne varlığın kendi hayat plânındaki hususları istediği gibi uygulayabilme imkânlarının kendisine sağladığı, hareket ve düşüncesinde sınırlandırma olmadığı, ihtiyaçlarının icaplarla çerçevelenmediği bir durumdur.

Böylesi geniş ve derin bir imkânlar yelpazesi son bin yılın son iki yüz yılında oluştu. Bütün bu serbestiyet, yani kendi realitesini gerçekleştirmek imkânı, insanları yüksek bir realiteye taşımak için meydana gelmiş gibidir.

Bu derecede müsamahalı ve bolluk dolu bir **epröv** hayatının değerinin anlaşılması hususunda insanların gösterdiği gayret nedir?

Ne olup bitenler anlaşılıyor, ne de insanlar aralarındaki anlaşmazlığı aşıp geçecek bir uyanıklık gösteremiyorlar. Esneklik gösteriyorum zannı ile insanlar kendilerini yozlaştıran etki ve olayların arasında ezilmektedir. Kendilerini çok bilen, "çözümcü" görenlerin "tefrik etme" yetisinden mahrum olduklarını hiç bilemedikleri bir yana, bir vehimden öteye gitmeyen sözlerinin "serbest realitenin" bir lütfu olduğunu da bilememektedirler.

Serbest realite içinde hedefi olanlarla olmayanların "aynı yolda" yürüdüklerini de hesaba katmak gerek.

20. yüzyılın insanı, bizler yani, tam bir çıkmaz içerisinde, yolun sonundaki değişim duvarıyla karşılaşmış BUNALIM insanlarıyız. Dar duvarlar arasında sıkışıp kalmış toplumsal yapının, etnik grupların artışıyla, birlik ruhunu yitirmesinden dolayı çöküşü her yerde gözükmektedir. Görünenin arkasındaki görünmeyen güçlerin varlığının bir fantezi ve dogma olarak benimseyen insanlar gerçek ilâhî yaklaşımı sağlayamamışlardır. Vicdan açıklığı bir yanığı gibi algılanıyor, hâlâ...

"Desteksiz ve dürtüsüz bir hayatın" saflığını hissedebilmek yeteneğini hızla kazanmamız gerekiyor.

"Soru: Hakikat nedir?"

Cevap: O, bir örtüdür. Çeker alırsın, yerine yenisi gelir."

Karma ve Kader

KARMA, BİR HEDEFE YÖNLENDİRİLMİŞ HAREKETLERLE OLUŞUR

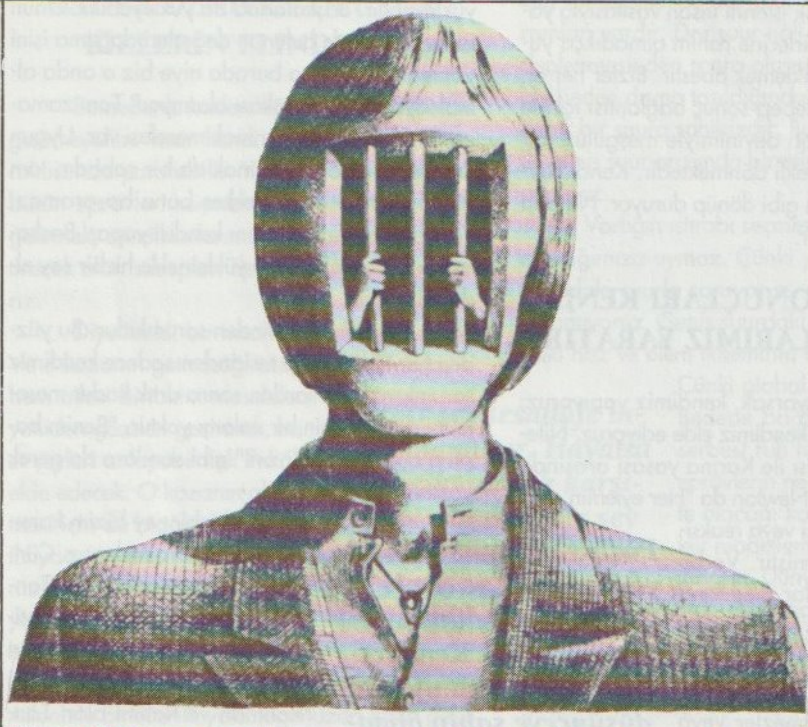
Karma, temel olarak Sanskritçeden gelen bir kelimedir. Aksiyon, fiil, eylem, amel anlamına gelir, öbür anlamıyla sebep de denebilir. Karma, yani sebepler yasası, hareketten doğmalıdır. Bir varlığın eylem yapabilmesi için kendi iradesinin ve isteğinin bir hedef yönünde harekete geçirilmesi gereklidir. Bu içsel bir eylem de olabilir, kaslarımıza yansımış bir eylem de olabilir. Ses getiren olduğu gibi, düşünce şeklinde de olabilir. Ama bir hedefe, bir amaca yönlendirilmiş olmalıdır.

İşte karma burada oluşmaktadır. Yoksa sadece düşünmek, herhangi bir amaca sahip olmadan, belli bir hedefe yönelmeden düşünmek karma sayılmaz. Çünkü o konuda çaba harcamıyoruz. Canımız istediği için bir karikatür çizmek, bir desen yapmak, bahçemize bir fide dikmek, evimizi silip süpürmek gibi sabit bir hedefe yönelmemiş eylemlerin karmayla ilgileri yoktur. Nefes alıp vermek, yemek pişirmek de karma oluşturmaz. Bunlar zaten yeryüzünün şartlarıdır. Dünya üzerinde nefes alıp vermeden yaşamak mümkün değildir ki, orada karmaya tâbi tutulalım. Bu yüzden her eylemimiz karma değildir.

Bir varlığın eylem yapabilmesi için kendi iradesinin ve isteğinin bir hedef yönünde harekete geçirilmesi gereklidir.

Karmayı belirleyen en önemli konu rüyettir. Hangi amaçla, hangi yöne doğru çaba harcıyoruz? Bu türlü her hareket bize karmik bir sonuç, yansıma veya yük getirir. Bu hareketler pozitif de, negatif de, nötr de olabilir. Yaptığımız işlerin pozitif değerinde mi, negatif değerinde mi olduğunu genellikle fark etmeyiz. Çünkü sebep-sonuç birebir, hemen meydana çıkan bir iş değildir. Bir fiille onun sonucu hemen art arda gelmez. Kaotik bir tarzda çalışırlar. Araya büyük bir zaman aşımı girebilir. Çok sonraları, hiç ummadığımız bir zamanda bir sonuçla karşılaşabiliriz. Bu karma ister negatif ister pozitif olsun, daima bir zaman aralığı içinde oluşur. Bu yüzden insanlardan hep bir sabir istenmiştir. Bir şeyin oluşumunu beklemek meselesi...

Fakat bu kuru kuruya bir bekleyiş değildir; büyük bir iradî çabayla, bir aksiyonla, bir sebep-sonuç bağıntısının oluşumuna ait bir idrakle beklemek. O sonuçlar birdenbire meydana gelmiyor. Çünkü başka varlıkların aksiyonları, karmaları da bizim karmamıza karışıyor. Saf bir şekilde yolumuza devam edebilmek mümkün. Fakat bizim eylemlerimize başkalarınıninkini yansılardan giriş yapıp durdurabiliyor. Sonuç gerçekleşmiyor. Ayıklanmalar oluyor, bu sefer olumlu yönde hareket ettirici eylemler bize katılmaya başlayınca, işlerimiz yeniden yürümeye

İnsan ne yapıyorsa kendisi yapıyor, ne elde ediyorsa kendisi elde ediyor. Cennetini de cehennemini de, tutsaklığını da özgürlüğünü de kendi yaratıyor.

başlıyor. Bir yerde de bir sonuca ulaşabiliyoruz.

Ama bir işin sonucuna bakıp da yaptığımız işin, yani sebebin pozitif olduğuna hükmedip, "Ne güzel sonuç çıktı, insanları sevindirdim, mutlu ettim. Buradan bir merhamet, bir sevgi doğdu, ruhsal bir etki meydana geldi." diymiyoruz. Çünkü ifade ettiğimiz gibi, sebebin ardından hemen sonuç gelmiyor. Sonuç kolaylıkla oluşmuyor; çok sonraları ancak birtakım olaylarla karşılaşırız. Bu da nereden çıktı diyoruz.

Bazen de çok kötü sonuçlanabilecek bir olaydan çok kolay kurtulabiliyoruz. "Verilmiş sadakamız varmış." diyoruz. Sadakanın özü nedir? Sadaka vermek, pozitif karmalar yaratmaktır. Çevremizdeki insanların iyiliği için şefkatli, merhametli, sevgi dolu olmak üzere maksatlı ve hedefli hareketlerde bulunmaktır. İslâm dininde "Zekâtınızı veriniz, sadaka dağıtmayı

ihmal etmeyiniz." sözlerindeki amaç budur. Karşı tarafı malla mülkle ihya edin değildir. Her gün bu şekilde davranarak pozitif bir karmik harekette bulunun demek isteniyor.

Fakat yanlış yorumlardan ve yanlış eğitimlerden yola çıkıldığı için, insanlar egoizmayla zekâtını veriyor. Sevgiyle, şefkatle hareket edilmiyor. Bir vericilikle, varlığını

ve vicdanını hafifletmek, kabuğunu kırmak için yapmıyor. Aksine, ondan bir şey elde etmek istiyor. Ya bir gösteriş hâlinde ya da "Başımızın gözümüzün sadakası olsun." tarzında belâdan kurtulma tarzında. Tamamen paça kurtarma niyeti içinde.

Fakat insanlar bu şekilde davranarak kendi varlıklarındaki negatif karmaları güçlendiriyor. Bir türlü de sıkıntıdan kurtulamıyor.

Pozitif görünümlü aksiyonların saf ve temiz olmasına çok dikkat etmek gerekir. Kendi çıkarlarımızla en ufak bir düşünceye sahip olmadan sadece yapılması gerekeni yapmak ve ilkelere uymak. Bu ilkelerden bir tanesi de, her yerde söylendiği gibi, insanların birbirini sevmek ilkesidir. İnsan insana yardım etmek zorundadır, insan insanın yardımcısıdır, insan insanın rahmet edenidir. Rahim olan insanlar birbirlerine rahim olurlar. En büyük rahim Yaradan'dır, an-

cak Yaradan birçok işlerini insan vasıtasıyla yapar. İnsanlar birbirlerine rahim olmadıkça yukarıdan rahmet beklemek abestir. Bizler her an aksiyonlarımızın sebep-sonuç bağlantısı içinde hep karmalarımızın devinimiyle meşgulüz. Bir devir tarzında sürekli dönmektedir. Kendi kuyruğunu ısırın yılan gibi dönüp duruyor. Ne başı ne de sonu bellidir.

SEBEP ve SONUÇLARI KENDİ DAVRANIŞLARIMIZ YARATIR

Biz ne yapıyorsak, kendimiz yapıyoruz; ne elde ediyorsak kendimiz elde ediyoruz. Nitekim Newton yasası ile Karma yasası arasında hiçbir fark yoktur. Newton da "Her eylemin, ona eşit bir karşı eylemi veya reaksiyonu vardır." demiştir. Ve bu çok büyük sonuçlar meydana getirmiştir. Güneş sistemindeki gezegenler arasındaki denge nin kuruluşu buna bağlıdır. Neden birbirlerini itmezler veya çekmezler, neden belirli yörünge içerisinde hareket ederler sorularının cevapları o küçük cümlelerin içindedir. Her aksiyona karşı eşit bir reaksiyon vardır.

Karma da aynıdır. Sebep ve sonuç olarak biz de kendi hareketlerimiz karşılığını daima alırız. Ona denk olarak, ne eksik ne fazla.

Her türlü ıstırapımızdan ve mutluluğumuzdan bizler kendimiz sorumluyuz. Eğer bir mutluluk meydana gelmişse, ki bunu bize pozitif karmamız sağlayacaktır; veya negatif karmamızın bize sağladığı bir ıstırap hâli varsa, tüm bunların doğrudan kendimiz vasıtasıyla oluştuğunu bilmemizde büyük fayda vardır. Bunların kaynaklarını dışarıda aramayalım.

Bu yüzden falan kişinin bize mutluluk veya mutsuzluk sağlaması, onun yaptığı vasıtalık tan ibarettir. "Niçin bize?" sorusunu sormak gereklidir. O insan, kendindeki birtakım nitelikler aracılığıyla bize pozitif veya negatif bir enerjiyi

yükleyebilir. Başkalarına da yükleyebilir. Onun işi bu; kendinde bulunan değerleri dağıtma işini yapmaktadır. Ama burada niye biz o anda almaktayız da, bir başkası alamıyor? Tam zamanında ve yerinde bulunmak meselesi var. Uygun zaman ve yerde bulunmak da bir çabadır, tam bir trigonometridir. Herkes bunu başaramaz. Yani herkes kendi şansını kendisi yapar. Başkalarına herhangi bir şey yüklemekle hiçbir şey elde edemeyiz.

Her ruh kendisinden sorumludur. Bu yüzden her türlü ıstırap tesirinden sadece kendimiz sorumluyuz. Bunlardan sonra artık kader meselesini düşünmenin bir anlamı yoktur. "Benim başıma bu iş niye geliyor?" gibi sorulara da gerek yoktur.

Pozitif görünümlü aksiyonların saf ve temiz olmasına çok dikkat etmek gerekir. Kendi çıkarlarımızla en ufak bir düşünceye sahip olmadan sadece yapılması gerekeni yapmak ve ilkelere uymak.

Hayatta hiçbir şey bizim karşımıza ceza olarak çıkmaz. Çünkü yüce mekanizmaların, Tanrı'nın, varlıklarına yönelik intikamcı, cezalandırıcı bir tavır yoktur. Kuran ayetlerinin hepsi "Rahman ve Rahim olan Tanrı'nın adıyla" diye başlar. Bu ifade olduktan sonra, Tanrı bizi mahveder, bir yerlere atar demek kadar saçma bir şey olmaz.

Vicdanen zaten uygun değildir.

Sevgiyle, merhametle, koruyuculuk ve gözetilicilikle her tarafı çevrili olduktan sonra, eğer insanlar yine ıstırap içinde kalıyorlarsa, bunu Tanrı'da değil, kendilerinde aramaları gerekir. Elbette bir geçmiş hayat dizisini düşünmek zorundayız. "Ben bu hayatımda ne yaptım ki böyleyim?" Tamam, sen bu hayatında yapmadın ama bundan önceki enkarnasyonlarında sırtına karmik yükler aldın, bunları atamadın. Onları atabilmek için birtakım ağır eprövlere, zorlanmalar içinde kalabiliriz. Ama her sıkıntılı durum bizi değişik eforlara yöneltir. Hareketlerimizin kısıtlanması, dört köşe içinde kalmamız bizi daima çıkış kapılarını aramaya zorlar. İşte bizi kurtaracak olan da o hamlemiz, o çabamızdır.

KADER DENİLEN OLUŞUM BİZLERİN ELİNDEDİR

Bu nedenle kaderciliği kesinlikle aklımıza getirmeyelim. İnsan kendi geleceğini kendi doğrultusunda yaratabilir. Yani yaşanması gerekli bütün eprövlere seçmek, imtihanları biraraya getirmek, o imtihanların ortaya çıkmasını gerektirecek olan sebepleri de yine kendimiz yaratırız.

Diyelim ki, bir insan kazaya uğrayacak. Ve o kazanın getireceği ıstırap ile hem kendisi hem ailesi birtakım meseleleri yeniden gözden geçirmek, bazı şeyleri anlayabilmek imkânı elde edecek. O kazanın olabilmesi için de birtakım araçlara ihtiyaç var. Kaza kendi arabanızla olacaksa ve arabanız yoksa, o arabayı almak için birtakım çabalara girişeceksiniz. Ne yapıp edecek ve onu satın alacaksınız. Ailenizle birlikte ilk yolculuğunuzda kaza geçireceksiniz. Ölen, yaralanan ve sakat kalanlar olacak. Aylarca bu etkiyi üzerinizde taşıyacaksınız. Yani tümüyle bir kaderi meydana getiriyorsunuz. Ve bu kaderin meydana gelişi bize yüklenen bir şey değildir. Her adımıyla kendi varlığımız seçiyor.

Diyebiliriz ki, bu ne biçim seçimdir? İnsan durduğu yerde ıstırapı seçer mi? Bu aklımızla düşünürsek öyle. Ama bu seçme olayı tamamen ruhsal beynimizin fonksiyonudur, organik beynimizin değil. Bunları görünenin arkasındaki görünmeyen etkilerle meydana getiririz. Nite-

kim spiritüalizmde dar şuur ile geniş şuur kavramları vardır. Dar şuur hâli ruh varlığının bedenlenmesinden sonra oluşan şuur hâlidir. Fakat beden dışına taşıldığında, bedensizken çok geniş bir şuura sahibizdir. Bu yüzden dar şuur ile geniş şuur arasında birebir karşılaştırma yapılamaz.

Varlığın ıstırapı seçmesi bizim dar şuurlu mantığımıza uymaz. Çünkü yukarıdaki soruyu buradaki şuurla soruyoruz, geniş şuurumuzla sormuyoruz. Geniş şuurdaki varlık için dünyadaki haz ve elem ikileminin bir anlamı yoktur.

Çünkü global görür her şeyi.

Bedene bağlanmadan önceki serbest ruh hâlimizle bütün bu eprövlere ne çeşit ve ne nitelikte olacağı konusunda teker teker modellemeler yapar ve hazırlarız. Dünyada, düşüp kafayı kırmak, boğulmak, yanarak ölmek de vardır, çok mutlu ol-

mak da vardır. Bize nasıl uygunsa... Haletler geçireceğimiz eprövlere, bizim üzerimizdeki karmik yükü atıncaya, telâfilerini sağlayıncaya kadar pek çok olgu yaşayabiliriz.

Hiçbir şey tesadüfe bırakılmamıştır. Hayatta da fiziki olarak karşımıza çıkan hiçbir şey tesadüfi değildir. Çok derin bir sebep-sonuç bağlantısı işlemektedir.

Bu bakımdan, kaderin esiri olmadan, onu kendimizin yaratma olanağı, dilediğimiz kaderi seçebilme gücümüz vardır. Ama kullanabilmek şartıyla. Çünkü bu imkânı yaşayabilmek apayrı bir iştir. Fakat her ruhta kendi kaderini, kendi plânını meydana getirebilmek gücü vardır. ■

Hiçbir şey tesadüfe bırakılmamıştır. Hayatta da fiziki olarak karşımıza çıkan hiçbir şey tesadüfi değildir. Çok derin bir sebep-sonuç bağlantısı işlemektedir.

BEYAZIT DEVLET KÜTÜPHANESİ'NDEKİ KONFERANSLARIMIZ

● ÇARŞAMBA GÜNLERİ (Saat: 14.00-16.00)

13 MART Telkinbilim ve Eğitim	Selman GERÇEKSEVER
20 MART Eğitimde Sevginin Rolü	Aznif ATASEV
27 MART Parapsikoloji	Fulya DEMİREL
3 NİSAN Mutsuzluğumuzun Kökenleri	Zümrüt ERKİN
10 NİSAN Kültür ve Eğitimde Dejenerasyon	N. COŞKUN - M. GÜNAYDIN
17 NİSAN Dirençlerimiz, Kabuklarımız	Nurettin ERSOY
24 NİSAN Eşkoşmalarımız ve Gelişim	Tarık ARIKDAL
8 MAYIS Eğitimde Kendini Tanımanın Önemi	Neslihan PARLAK

Yer: Beyazıt Devlet Kütüphanesi Konferans Salonu, İstanbul • Tel: (0 212) 519 38 83

gelişim ve olaylar

Neslihan ALANTAR - Cüneyt ÇİLEKÂR

YERYÜZÜNE enkarne oluşumuzdan (bedenlenişimizden) itibaren insan varlığı olarak, belirlemiş olduğumuz plânlar doğrultusunda, üstlendiğimiz rolü oynamaya çabalarız. Öyle ki, oyunun oynanacağı sahne, kostümler, gerekli olan aksesuarlar ve rol arkadaşları bedenli olduğumuz sürece hep bizimle birliktedirler. Rol arkadaşlarımız annemiz, babamız, kardeşlerimiz, eşimiz, dostumuz, akrabamız, toplumsal yapı içerisinde irtibatla bulunduğumuz tüm kişilerdir. Sahneler ise hayatın akışı süresince içinde bulunduğumuz tüm mekânlardır. Ve bireysel olarak üstlenmiş olduğumuz rolle biz, kendi oyunumuzun başrol oyuncusuyuzdur.

Üstlenmiş olduğumuz bu rol; sahneye attığımız ilk adımdan sonra netliğini yitirmiş durumda karşımızda durmaktadır. Çünkü oynayacağımız rol, sahneler, sahne arkadaşlarımız; tam olarak anlayamadığımız, bilemediğimiz

ilkeler ve prensiplerle karşımıza çıkmışlardır. Bizler bir yandan ne yapacağımızı, rolümüzü unutturken, diğer yandan da oyunun akışına ayak uydurmaya çalışır durumda kalmışızdır.

Evet sevgili okuyucularımız; hepimizin

içinde bulunduğu durum; başka bir ifadeyle yaşamın bizlere hazırlamış olduğu plâftorm, bu plâftormdur. Tabii ki yaşam, tiyatro veya sinema oyunu gibi tanımlanabilecek bir oyun değil. Fakat ruh varlığının madde ile işbirliğine geçmesi sonucunda, insan varlığı olarak üstlenmiş olduğumuz vazifelerimizi, maddenin saptırıcı etkileri karşısında gerçekten unutturuyoruz.

Biz insanların vazifesi, ruhsal yönümüzü, özümüzü madde aracılığıyla tezahür ettirerek, hem kendimizi hem de maddeyi geliştirmektir. Yani bütünsel olana, üstlenmiş olduğumuz rol çerçevesinde hizmet etmektir. İşte bu noktada bahsetmiş olduğumuz "kendimizi geliştirmek" konusu var olduğumuz sürece araştırılacak, incelenecek, konuşulacak ve sınırlanmadan ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Çünkü varoluş bizden bunu istemektedir; çünkü bütünsellik bunu gerektirmektedir; çünkü içsel anlamdaki ışığa yönelişimiz, bize bunu hissettirmektedir. Ve de çünkü varlığımızın aslı vazifesi, sonsuz süreçteki görevi; varlığımızın amacının ve oynadığı rolünün keşfidir.

İşte bu perspektifle baktığımız zaman, yaşadığımız her an bizim için bir olay demektir. Yani yaşamdaki her türlü çıkış, hareket, aktivite olaylar silsilesidir. Evet...Gelişim ve Olaylar biz doğduğumuz andan itibaren bizler için geçerli olmaya başlamışlardır.

Gerek ruhsal anlamda, gerekse de maddesel anlamda kurulmuş olan düzen ve denge, biz varlıkların gelişimi ve tekâmülü prensibiyle devamlılığını sağlamaktadır.

Şimdi, güncel anlamda perspektifimizi daraltacak olursak, toplumsal yaşayışımızdaki ferdi konumumuzu irdelememiz bir gereklilik olarak karşımıza çıkar. Beşer varlığı olarak toplumsal bir yapıyla varlığımızı sürdürüyoruz. Sosyal anlamda tarihsel, bilimsel, kültürel, etik, dinî yapılanmalar, bizim bugünüme zü ve yarınımızı yönlendiren unsurlardır. Bu yapılanmaların tarihsel anlamdaki gelişimi ise çok hızlı bir tempoda seyretmektedir. **Zamanın çok hızlı aktığı, her türlü değer dejenere olduğu bir zaman-mekân kesitinde yaşamaktayız.**

Annemizden, babamızdan; dedemizden, ninemizden almış olduğumuz, getirmiş olduğumuz değerler, bilgiler, kültürler, ahlâksal anlayışlar vb. çok değişmiş durumda. Artık toplumsal yaşayış, bizleri fert olarak önüne katmış götürüyor. Olayları yakalamak, durdurmak ve hâkim olarak yönlendirmek bir kenarda dursun, olup bitenleri bile anlamak, takip etmek hepimize çok zor geliyor.

Olaylar, olaylar, olaylar ...ve bu olaylar karşısındaki varlıksal gelişimimiz!

Konumuzu, biraz daha genişleterek incelemeye çalışalım. Olay olgusu nedir? Teorik ve pratik anlamdaki yansımaları, açılımları nasıl olmaktadır? Bu noktaları metapsişik öğretiler doğrultusunda incelemeye çalışalım.

OLAY NEDİR ?

Metapsişik anlamda, **varoluşu meydana getiren her türlü etken, unsur, birim, eleman; yani varlık, bir tesir yayını yapmaktadır.** Bu tesir yayını, ister şuurlu, ister şuursuz; ister otomatik, ister bilgiyle, nasıl olursa olsun, muhakkak gerçekleşmektedir. Çünkü varlıkların varoluş enerjisi, hayat enerjisi bu yayını yapmaları anlamına gelmektedir. İşte bu bilgiyle bu olayları incelersek, **olay kavramının tanımını, varlıkların tesir alışverişleridir şeklinde yapmamız doğru olacaktır.**

Başka bir açıdan bakıp bir tanım getirmeye çalışacak olursak, ilâhî Kudret'in teza-

Şoklar anlayışların değişmesi içindir

hür edişi olayları meydana getirmektedir.

Bu tezahür ediş biz bilesek de, bilmesek de; anlasak da anlamasak da tamamen şuurlu bir tezahürdür. Yani rastgele veya tesadüf sel bir tezahürat yoktur. Ki bu, varoluştaki dengiyi ve düzeni sağlamaktadır.

Varoluş, amacı doğrultusundaki kanunlarıyla, ilkeleriyle varlıkların gelişimlerine zemin hazırlamıştır. Biz varlıklara, özellikle aklı, iradesi ve şuuru olan biz insan varlığına düşen görev ise, varoluştaki yerimizi idrak etmeye çalışarak, mümkün olduğu kadar şuurlu bir şekilde "oluş"a katkıda bulunmaktır diyebiliriz.

Yani bedenli olarak yaşadığımız yeryüzünde, her olayı, her anı (mümkün olduğu kadar) nefsimizi, duygularımızı, aklımızı, irademizi, vicdanımızı, tüm müspet ve menfi olarak nitelendirdiğimiz mekanizmalarımızı tanıyarak ve kontrol ederek yönlendirmeye çalışmalıyız. Aslında kelimelerle ifadesi çok kolay olan bu uygulama çalışmaları; tatbikatta yaşamımıza mal olacak bir önem taşımaktadır.

Evet, yaşamımızın her anında olaylarla karşılaşırız. "Karşılaşıyoruz" ifadesini kullanmamız gerekiyor, çünkü daha önce de be-

lirttiğimiz gibi şuurlu bir bütünsel yapının, organizasyonun içerisinde bulunmaktayız.

İster idrak edebilelim, ister edemeyelim; ister anlayalım, ister anlamadan katılalım; **şuurlu bir ilâhî Organizasyon'un, İrade'nin bir ferdi olarak varoluşumuzu sürdürüyoruz.**

Şimdi burada değinilmesi gerekli olan nokta şu olsa gerekir: Biz şu varoluşa birey olarak, ne kadar katılıbiliyoruz? Varoluşumuzla üstlendiğimiz görevimizi, vazifemizi, başrol oyunculuğumuzu ne kadar anlayıp idrak edebiliyoruz ve şuurlu olarak yerine getirebiliyoruz?

Yaşadığımız her olay, bu soruların cevabını taşımaktadır. Yani **hayatımızda karşılaştığımız her olay bizimle alâkalı, varoluşla alâkalı mesajları, ihtiyacımız doğrultusunda bize aksettirmektedir.**

Önemli olan, yaşanan olayları sadece görünen yönleriyle ele almadan, görünmeyen yönlerini de düşünüp sorgulamamızdır. Çünkü olaylar, ihtiyaçlarımızdan kaynaklanmıştır. Bu sebeple ihtiyaç karşısındaki azim, kararlılık ve çabamızı ne kadar kullanabildiğimizi görmemiz, şuurlu olarak olayları kontrol etmemizi sağlayacaktır.

Hayat plânımızda üstlenmiş olduğumuz rolü deşifre edebilmek, anlayabilmek; ferdi olarak taşıdığımız vasıflara, özelliklere göre ihtiyaçlarımızı iyi tespit edebilmemize bağlıdır.

YAŞADIĞIMIZ OLAYLAR İHTİYAÇLARIMIZDAN KAYNAKLANIRLAR

İhtiyaçlarımız nedir? Neye ihtiyacımız olduğunu nasıl anlayabiliriz? Bu soruların cevaplanmasına geçmeden önce durup düşünmemiz gereken çok önemli bir soruyla karşı karşıya kalırız. Ki bu soru "Niçin yaşıyo-

ruz?"dur.

Niçin yaşıyoruz? Falan ülkede, filân şehirde, filân mahallede, şu anneden, bu babadan bir erkek veya bir kız olarak dünyaya gelmişiz. İçinde bulunduğumuz ortamın şartlarıyla, toplumsal yapı içerisinde dönüp duran bir çarkın dişlilerinden biri olup çıkmışızdır. İlk önce anne ve babalarımızın eğitiminden, yani inisiyasyonundan geçmeye başlarız. Henüz

aqlımızı ve irademizi kullanabilme yetisine sahip değilizdir.

Duyularımızı, duygularımızı; kendimizi, içinde bulduğumuz tiyatronun oyuncularını ve ortamı tanımaya çabalarız. Bu yaşlarda maddeyi, bizi geliştirecek, eğitecek olan maddeyi sorgulamaya başlarız. Annemizin, babamızın, yakın çevremizin edinmiş oldukları bilgiler ve tecrübelerle kendimizi, yaşamı tanımaya başlarız. Gelenekler, görenekler, âdetler, toplumsal kurallar, dinî inançlarla karşılaşmaya başlarız.

Şunu yap, bunu yapma; şunu şöyle yaparsan iyi olur, böyle yaparsan kötü olur; bu günahtır, o sevaptır ve birçok benzeri kavramlarla, ikilemlerle "gelişmeye" başlarız. Aklimızı, irademizi, vicdanımızı kullanmayı öğreniriz.

Bu arada ilkokul, ortaokul, lise derken toplumsal yapı içerisindeki eğitim ve öğretimle toplumun bir ferdi olarak, bir "kişilik" oluşturmaya çabalarız. Üniversite, meslek hayatı, ev bark, çoluk çocuk, oyunumuzun diğer sahnelerini oluşturan senaryolardır. Yaş yetmiş, iş bitmiş! Artık fiziksel olarak yaşamdan yorulmuş bir hâlde ölümü beklemeye başlarız. Bir de bakarız ki, arkamızda bıraktığımız koskoca bir ömür. Halbuki, bir film şeridi gibi zihnimizde kayıtlı olan bir oyundan başka hiçbir şeye benzemeyen bir hayat.

(Devam Edecek)

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

İKİNCİSİ: Belki bu adam öyle kurtulmuştur. Sizin vibrasyonlarınızı, ilginizi alıyor. Ama siz o kadar zayıfsınız ki (siz o kadar maddeye bağılsınız ki), daha doğrusu fizyolojik vibrasyonlarla o kadar irtibat hâlindesiniz ki, ilk defa söylediğim gibi, psişik vibrasyonlarınızdan, psişik âlemden o kadar uzaklaşmışsınız ki, yalnız sizin ağzınız istiyor onu. "Ey ruh gel" diyorsunuz ama "Ey ruh gel" derken, sizin ruhunuz uyumaktadır. Bağırarak ses işitmez. Demin arz ettim. Dünya vibrasyonları onlara gitmiyor. Ne gelecek, ne gidecek! Gidecek olan ruhunuzun vibrasyonlarıdır. Eee... ruhunuzu açın bakalım. Ruhunuz öbür tarafa gitsin, bağırsın! (Ağzınız değil.) Binaenaleyh "Ey ruh gel" demek mânâsız bir iş. Şöyle bir düşünelim: İçinizde şiddetli isteyin, bakalım nasıl gelir. Gelebilirse; işte mesele o. Gidiyor, öteki gitmiyor. Şimdi siz bunu yapamayacaksınız. O zavallı (uyanık) vibrasyonu alacak ama siz ona alıcı vibrasyonlar gönderemiyorsunuz ki! Binaenaleyh olmadı. Yine gelemedi veyahut siz gönderemiyorsunuz. O alabiliyor. O da alabiliyor ama onun size gelmesi kendisinin oradaki hayatı ve selâmeti için gayet zararlı bir şeydir. Veyahut sizin için aynı şey vakidir. Siz onunla temasta bulunduğunuz zaman, hayatınızda öyle sarsıntılar husule gelecek ki, belki hayatınızda birçok muvaffakiyetlerinizi kaybedeceksiniz. Tabiat kanunu böyledir. Tabiat kanununu tatbik eden büyük bir varlık (daha yük-

(Geçen Sayıdan Devam)

sek ruhlar) var. Onlar öyle bir vibrasyon gönderirler ki, sizin oraya gönderdiğiniz vibrasyonlar kırılır gider. Aradaki irtibat biter. Çünkü bir kanun vardır.

Söz sözü açıyor. Biz böyle devam edersek, bunu okuyamayacağız. Bir kanun vardır. Yüksek ruhların gönderdiği vibrasyonlar, aşağı seviyede bulunanların gönderdiği vibrasyonları daima imha eder. Kesiftir. Ötekiler kudretlidir ve seyyaldir. Neyse. Bu gibi birtakım şeyler veya o varlık (yani sizin istediğiniz varlık) epey zaman geçirmiştir. Tekrar dünyada enkarne olmuştur. Başka bir beden içindedir. Dünyadaki adam da sizin vibrasyonlarınızı alamaz. Bunun gibi birtakım hadiseler mani olur. Eğer bunların hiç birisi yoksa, sizin o gönderdiğiniz de mükemmel surette gelir. Zaten öyle şartlar mevcut ise o da sizin çağırmanızı beklemez. Siz ispiritizmada elinize kalemi alır almaz ilk evvel o gelir veyahut bütün şartlar müsaittir. Sizi sevmezse gelmez. (Gelmeye de mecbur değil yani.) Velhasıl, tamamıyla dünyadaki realite (kanunlar) orada da hâkimdir. Onun için, onu arz edeyim. Konuya devam edelim.

YAZI MEDYOMLUĞUNUN ŞARTLARI

Eline kalem alır, bekler. Fakat işte bu bilgileri de düşünerek; şunu çağırayım, bunu çağırayım diye düşünmez. Yalnız "çağırayım" diye

düşünür. Aksi gibi ters tarafından mahsurlulardan birisi çıkar, istediği gelmez. Siz de ısrar edersiniz. Zarara olur. Çünkü gayet kötü, gayet geri ve sizinle irtibati bekleyen meydana bir varlık, o ismi vererek gelir ve sizi aldatır durur. "Ben Tefvik Fikret'im" der. Yalan, yanlış şiir kabiliyetini bozdu diye düşünürsünüz. Yavaş yavaş obsesyon başlar.

Demin de arz ettiğim gibi, bir Neclâ hikâyesi girer araya. Obsesyon başladıktan sonra, kendinizi güç kurtarırsınız. Çağırmanın için lâzım değil. Bırakmak lâzım. Bıraktığınız zaman sizin için en hayırlısı gelir.

Şimdi kalemin başına oturursunuz. Bu imza ekseriya sizin tanıdığınız bir imzadır. Zaten sizin tanıdıklarınızdan birisi gelirse veyahut büyük isimlerle birisi gelirse %99 tehlikeli bir varlıkla karşı karşıyasınız. Çünkü insanın kendi tanıdığının gelmesi o kadar güç, o kadar çetin. Ruh âlemi bütün kâinatır. Bütün kâinat ne demek? Namütenai hudutsuzluk, boşluk, sonsuzluk demektir. Ne adet var, ne sayı var, hiçbir şey yok. Düşünün, ezelden ebede kadar sonsuz bir şeyle yaratılmış. Yaratış, tekâmül hâlinde bulunan ruhlarla doludur.

Şimdi sizin Ahmet efendi, tanıdığınız bu muazzam kâinat içinde kaybolup gitmiş. Ufuklar içinde, siz de onun içinde (o kadar insanın içinde) onu bekleyeceksiniz. Ne iş bu? Sonra binbir şart, binbir imkânsızlık, binbir imkânlar, şartlar içinde. Neyse şimdi gelir. Sizin tanımadığınız bir isim gelir ve ekseriya o isim de onun ismi değildir. Büyük ve iyi ruhlar, sizi himaye edecek (daha doğrusu size bir şey öğretecek, faydalı olacak) ruhlar daima sembolik isimler verir. Meselâ Fransa'dan birisi gelmiş, sembol demiş. Kocaman bir kitap yazılmış. Sembol enteresandır. Neyse geçelim.

Meselâ, "Akın" der. Akın bir isim. Olur ama öyle bir isim değil. Sorarsınız. Sen benim ismini andıkça ve beni çağırıldıkça bil ki tekâmül etmek zorundasın. İlerlemek, yerinde durmamak, daima yükselmek zorundasın. O biter, öteki gelir. "Kadri" der. Neden Kadri dedin? Yoo Kadri falan değil. Bizim bildiğimiz el, kol, bacak, kadınlık, erkeklik yok ki orada. Böyle bir şey yok. Arz ettim işte, isterse o, kendini kadın şekline sokar, erkek şekline sokar. Her şekle sokar.

Namütenai: Sonsuz

Ondan sonra "Efendim, niçin Kadri dedin?" der. Beni kader yönlendirdi. Senin kaderin benimle tekâmül etmek. Senin kaderin de benimle tekâmül etmek istiyor. O anda aklına "Kadri" gelmiş. "Kadri" ordan geliyor. Hep yudurma isimler.

Birisi "Benim dünyadaki ismim buydu," diye iddia ederse," Katiyen beni "Ahmet" diye çağırma. Ben dünyadayken Mehmet'tim." derse o, teşevvüş hâlinde bulunan bir ruhtur. Dünya realitesinde yaşıyor ve dikkat edin bir obsesyonun başındasınız. Şimdi böyle yazmaya başlar. Nihayet bu iyi ruhlardan birisi veya yüksek ruhlardan birisi. (İyi ruh, yüksek ruh tabiri de boş bir şeydir.) Yani sizi yükseltecek, elinizden tutup sizi yüksek realitelere hazırlayacak kudrette bir ruh gelmiş ise, o zaman gayet hususî birtakım tezahürler başlar. Evvelâ büyük bir huzur duyarsınız ve eliniz yazmaya başlar. Dakikada ne kadar yazarsınız? Kaç hece yazarsınız? Dakikada 150, 200, 250, 300, 350, 400 yazar. O kadar süratli... Nihayet öyle bir an gelir ki yazamazsınız. Eliniz mütemadiyen hatasız, virgüleriyle, noktasıyla; ondan sonra bir tek cümle hatası yapmadan, bazen 4 satırlık cümleler teşkil etmek suretiyle ve en yüksek bir mevzu üzerinde bir çırpıda 300, 350, 400 hece çeker. Bazen onun fevkinde, daha yüksek çıkar. Bizim öyle dostlarımız, şahsiyetlerimiz, arkadaşlarımız vardır, bilirler. Öyle olmuş ki 3 tane, 4 tane yazıcı arkadaş; birisi sualleri, öteki ikisi cevapları, kalemleri almışlardır. Adamlar kanter içinde almaya, yazmaya çalışırlar. Neden? Zavallı kızcağız tebliğ veriyor! Tabii onun yazdığı yok. Gırgır; 4 kişi hababam yazmaya çalışıyorlar. Yetiştiremezler. Nihayet İstanbul'da yine iyi bir tesadüf (tesadüf yok ya), iyi bir yardım eseri, yüksek bir ticaret mektebinin daktilosunda gayet kuvvetli bir arkadaşımız dakikada 400, 480 hece stenografi yazıyor. Ancak onunla tuttura-biliyorlar. Başka türlü zabıt tutmanın imkânı yok. O kadar süratli.

YAZI MEDYOMUNUN DURUMU

Medyom dalgın bir hâldedir. O sırada kendini kaybetmiş vaziyettedir. Şimdi yazmaya başlar. Ne yazar? Hepimiz imtihan odasına gi-

Fevkinde: Üstünde

rip çıkmışsınız. İmtihan odasına girip çıkarken halet-i ruhiyemize biraz dönelelim. Ne vaziyettedir? Kalbimiz kuş gibi çarpar, korku dağları bekler. Neden korkarız? Acaba hangi soru çıkacak ve çıkacak suale acaba cevap verebilecek miyiz? Acaba veremeyecek miyim? Bu ne kadar büyük ve yersiz bir korkudur. Nihayet söyledikleri malûmdür. 15-20 sayfalık bir formanın içinde, bir bilgidir. Fakat medyum bizim karşımıza çıktığı zaman, neler soruyor biliyor musunuz? Efendim, "Doktor arkadaş tıbbı aittir mevzu soruyor. Mühendis arkadaş mühendisliğe ait soru soruyor." Ben ondan sonra şimdi sizinle konuşmuşum mevzulara ait sualler soruyorum.

Kimin ne soracağı belli değil. Herkes aklına geleni soruyor. Her suale arz ettiğim şartlar altında (yani dakikada 300-400 hece yazmak şartıyla) katiyen tahdit kabul etmeden okumak suretiyle bir çırpıda 10 sayfa, 20 sayfa kocaman sayfalar. 10, 20,30 sayfa, 40 sayfa yazı yazdırıyor 2-3 saat süreyle ve ondan sonra bitiyor. Medyum kendine geliyor. Bakıyor ki, bir noktasını bile eksik etmemiş. Bir çırpıda çıkarılmış. Böyle birkaç tane tebliğ var. En aşağı 4 bin, 5 bin var. Bu benim şöyle böyle 15 senelik bir mesaimdir. Bu tebliğlerden 2 tanesini müsaade ettiğiniz için okuyacağım.

RUHSAL BİR İRTİBAT

Yalnız bir mukayese unsuru olsun diye, bir katilden aldığım bir tebliği kısaca anlatacağım. O tebliğ değil. Bir katilin ifadesi.Yani mukayese unsuru olsun diye söylüyorum. Göreceksiniz, bunlarda ne fikir var, ne kabiliyet var. Bunu yazan medyum yüksek bir medyumdur. Fikri inkişaf etmiş, kabiliyetli, kudretli tebliğ geldi. Mesaj geldi. 25 dakikalık bir süre verir ve biter.

Şimdi, herhalde bu tebliği veren medyum gayet kuvvetli. Çok güzel şeyler yazılmış. Halbuki öbür tarafta okuyacağım tebliğlerde daha çok iptidai. Çok çok düşük şeyler. Mukayese unsuru olsun diye okuyacağım.

Bizim *Ruhlar Arasında* diye bir kitabımız var. Zaten o kitap baştan aşağı, teşevvüş hâlinde bulunan ruhların tezahürlerine ait. Baştan aşağı onun için yazılmış. Onu tebaruz ettirmek lâzım ki, ötekiler anlaşılın.

Ruh paldır küldür kendi kendine geldi.

İnkişaf: Gelişme

Tebarüz ettirmek: Göstermek

İptidai: İlkel

SORU:Biz sizi çağırmadık. Ne diye geldiniz? Ne istiyorsunuz?

CEVAP: Sait, Sait.

(Medyom dehşetli sıkıntılar, huzursuzluklar içinde. Tam isterik vaziyette. Bu vaziyet dışardan geliyor. Yoksa medyum hayatındayken normal.)

SORU: Ne istiyorsunuz? Anlamıyorum.

CEVAP: (Şiddetli, ıstıraplı haletler, cevap yok.)

SORU: Siz kimsiniz?

CEVAP: Nuri.

SORU: Suallerimize cevap verebilecek hâlde misiniz?

CEVAP: Evet.

SORU: Sakin olun. Çünkü medyum sarsılmaya başlıyor.

CEVAP: Olur, evet, Nuri, Nuri.

SORU: Buraya niçin geldin?

CEVAP: Nuri, Nuri. Siz çağırdınız.

SORU: Yahu biz çağırmadık.

CEVAP: Yardım, azap azap...

Daima bütün bu ıstırap, azap,... bunu düşünün. Dehşetli işkence içinde bir adam. O hâlde dehşetli azap çeken bir adam tasavvur edin. O esnada en sevdiği bir varlığı kaybetmiştir ve bağlandığı bütün hayatı (intihar etmek durumundadır) feci bir hâldedir. O adama gidip de siz 4 buutlu veya matematik probleminin, bilmem kaçınıcı hikâyesi üzerinde, ilmî bir meselemin üzerinde konuşabilir misiniz? Hayır."İsmi nedir?" deseniz size kızar. Cevap vermez. O kendi ıstırapı içinde, bütün âlemle irtibatını kesmiştir. O kendi ıstırapıyla karşı karşıyadır.

SORU: Ne istiyorsunuz?

CEVAP: Yardım.

SORU: Neyiniz var?

CEVAP: Azaptayım.

SORU: Kimsiniz? Nesiniz?

CEVAP: Nuri, Nuri...

SORU: Neden azaptasınız?

CEVAP: Nuri, Nuri...

Böyledir. Bunu mukayese etmeniz için arz ettim. Şimdi asıl tebliğe geçeceğim.

Birinci Tebliğ: "Kadri" isminde yüksek bir varlık tarafından (İsmi müsaade almadığım için maalesef veremeyeceğim) bir medyum vasıtasıyla vermişti.

(Devami Gelecek Sayıda)

YAŞAMAK İÇİN ÖLMEK: Bilim ve Ölüme Yakın Deneyimler

• Yazar: Susan BLACKMORE - İncelemeyi Yazan: Allan KELLEHEAR - Çev: Yasemin TOKATLI •

Ölüme yakın deneyimlerle (ÖYD) ilgili kitabınızı nasıl seversiniz? Eğer gerçek inananlar olan yazarlara karşı bir eğiliminiz var ise, o zaman Yaşamak İçin Ölmek size göre bir kitap değil, çünkü Blackmore; maddî olanların dışındaki realitelerin imkânsızlığına gerçekten inanan biri. Savları, dincilerle, ÖYD'lerin ölümün ötesinde kişisel kalım için kanıt olduğuna gerçekten inananlar ile ilgili.

Stephen Hawking veya Richard Dawkins gibi bilimcilerin anlı şanlı eşliğinde Blackmore; bilgiye dayalı soruların, deneyselcilik tarafından halledildiğine ve bu felsefi perspektifin, yakında ontolojik soruları da halledeceğine inanıyor. Bir başka deyişle, "realite"nin yapısıyla ilgili felsefi sorunlar, yumuşak başlı ve tıp ve psikolojideki ilerlemeler yoluyla muhtemelen çözülebilir cinstendir.

Diğer materyalistlerin tersine Blackmore, kişisel deneyimin mekaniği ve aracılığı sorunlarına ne ışık tutabilir diye ÖYD'lerin nörofizyolojisini sadece araştırmak ve incelemekle

tatmin olmamaktadır. Daha ziyade, Blackmore, bu spekülasyonlardan, ölümden sonra hayat, benliğin düalist kavramları, hatta benliğin ta kendisi kavramı (Dennett'ten sonra) ile ilgili her türlü öneriyi süpürüp atan mânâlar çıkarabileceğine inanmaktadır. Cüretkâr, kıskırtıcı, bariz biçimde abartılı bir sav ama yine de okuması çok keyifli.

Blackmore, izah edici seçimlerin, "sonraki hayat hipotezi" ve "ölen beyin hipotezi" arasında olduğuna inanmaktadır (anlaşılan diğer seçimlerin ya farkında değildir ya da bunlarla ilgilenmemektedir). Kita-

En iyi ihtimalle Blackmore, şuur hakkındaki geçerli düşüncesini somutlaştırmakta, çok az tarihî desteğe sahip olan antika bir fikir olan lineer ve kırılmayan bir ilerleyiş yoluna inanmaktadır.

bını, "ölen beyin hipotezini" destekleyerek bitirir. Okuyucuların çoğu, bunun için sunulan başlıca kanıta hiç şaşırırmayacaklardır. Bu savın ana detaylarının çoğu, bir süredir değişmeden kalmıştır -ölümün inkârı, insan tahayyülünün kırılğanlığı, şakak lobunun görev yapmaması, endorfinler vb. hak-

kindaki son teorilerin güncelleştirilmesinin bir birleşimi.

Blackmore'un belirgin silâhlarına önemli ilâveler ve bunlara destekler şöyledir: Dennett'in illüzyon benlik teorisi; beynin "anlamsız" ve "rastgele"de anlam ve desen bulma ihtiyacını gösteren bazı ilginç görsel bulmacalar; tünel hislerinin, gerçek tünellerden (!) geçme dışındaki deneyimler tarafından da üretilebileceğini gösteren bilgisayar tarafından yaratılan bir egzersiz; ve Dennett'in illüzyon benlik fikrini, Budist bir fikre bağlamaya yönelik eğlendirici ve yaratıcı bir gayret.

Toy felsefi deneyselcilik veya yan uygulamaların sorunları, realitelerin toplumsal olarak yapılan doğaları ve incelenmemiş varsayımların (çünkü kişinin muhalifinin

varsayımları, kişinin zihnini meşgul etme eğilimindedir) metodolojik tuzakları kitapta herhangi önemli bir yer kaplamıyor. Antropoloji ve felsefenin, tarih ve bilim felsefesinin, bilgi sosyolojisinin veya çağdaş postmodern toplumsal teorinin düzenli kaygılarından olan en son sorunlar, Blackmore'un sa-

tırlarında görünmüyorlar. San-ki bu çağdaş tartışmalar ve kaygıların, ÖYD'lerle hiçbir il-gisi yok. Çok yazık, çünkü bun-ların gerçekten de bir ilgisiz var. Tıpkı Blackmore'un nörobilim metinlerinin, benliğin illüzyo-numsu mizacı hakkında daha çok sav oluşturur gibi görün-mesi gibi, realite hakkındaki en son postmodern tartışma-lar da deneyselcilik hakkında aynı sonuca varmaktalar.

Yine de, eğer Tanrı, son-raki hayat veya benliğin doğası hakkındaki savların; şu kadar deney, gözlem veya sav uzakta olduğuna inanan okuyucular-dansanız, o zaman bu kitap tam size göre. Kendi tipinde, Yaşamak İçin Ölmek, sanırım, şu an var olan materyalist sav-lar için en iyi kaynağı sağla-maktadır. Şüpheli arkadaşları-nızın gözünü kamaştırarak ve etkileyecek; dinciler, özellikle de "Tanrının Plânının" maddi olanda idrak edileceğini hisse-denler için büyük sorunları ya-ratacaksınız. Blackmore'un ki-tabı, benliğin düalist kavramı hakkındaki kuşkuların ve din-cilerin, ölümüne yakın deneyimle-rin sonraki hayat için tam denk gelme arzularının en güncel ka-taloğudur.

Yaşamak İçin Ölmek hakkında daha pozitif olama-dığıma pişmanım ve bu yorum, "timsah gözyaşları", sahte piş-manlık gibi okunmamalıdır.

Kendi tipinde, demiştim, Black-more'un kitabı, toplumbilim anlamında biraz tarih hatası da olsa, çok iyi bir kitaptır. Ama, bilhassa ÖYD'nin incelenmesin-de, elimizle tutamadığımız cev-abı ile şu sorudan nadiren uzaklaştığımız olgusu sebebi-yle sürekli biçimde hayal kırıklı-ğına uğramaktayım: ÖYD, ölümden sonra hayatın kanıtı mıdır?

Bu sorunun, şu biçimiyle ve ifadesiyle ondokuzuncu yüzyılda ve bu eski zamanların deyimiyle formüle edildiğine inanıyorum. Materyalist dünya görüşü güçleniyordu ve bu dünya görüşünün polemikinin bir kısmı, görülmeyenler hak-kında spekülasyona direnmekti çünkü böylesi spekülasyonlar, dinsel bir alışkanlık olarak gör-ülmekteydi. Ancak, bu diren-cin ta kendisi, sorunlara bulaş-maya devam ediyor: Bilimsel çevrelerin, bakterilerden tektonik plâkalara dek geniş bir yel-pazedeki fikirleri yönelik geç-miştiki önyargılarını düşün-mek yeter. Ve önyargı daima, bilimsel teorinin kendi duru-mundan değil, daha ziyade ne-yin mümkün ve neyin imkânsız olduğuna dair kişisel ve top-lumsal anlayıştan gelir gibi gör-ünmektedir.

Bir kuantum mekaniği ve kaos teorisi çağında; belirsizliğin, felsefi, kültürel ve bi-limsel soruların merkezi oldu-

ğu bir zamanda, şüphesiz, şu ikili kanının ötesine geçebiliriz: eğer bu değilse, o zaman şu ol-malıdır. ÖYD'nin önemi; son-raki hayat veya bir tür mater-yalist ölüm fikri için kanıt ol-masında değil, daha ziyade toplumsal ve kişisel anlamında-dır. Fiziksel olanın, bu anlamları üretmek üzere kültürel ve çevresel olanla nasıl etkileştiği-ni anlamak, disiplinlerarası bir görevdir. Ama eğer herhangi bir kişi, nörobilimin, bu soruya tek başına giderek bir cevap üretebileceğini düşünüyor ise, o zaman bu, en toy cinsten indirgemiciliktir.

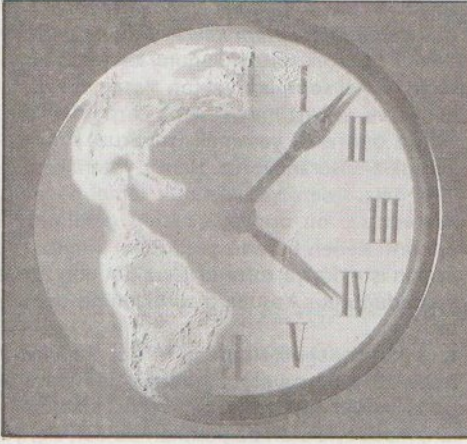
Böylece, Blackmore, al-ternatif realiteler olamayacağı-nı, benliğin "gerçek" in bir par-çası olmadığını öne sürdü-ğünde ve sadece nörobilimden elde edilen bilgilerden yarar-landığında; bilime değil, ideo-lojiye ve kişisel bir inanca katkı-da bulunmaktadır. En iyi ihtimalle Blackmore, şuur hakkın-daki geçerli düşüncü somutlaş-tırmakta, çok az tarihî desteğe sahip olan antika bir fikir olan lineer ve kırılmayan bir ilerleyiş yoluna inanmaktadır. En kötü ihtimalle ise Blackmore, teoriyi gerçekle karıştırmaktadır. Bu talihsiz tarzla, Yaşamak İçin Ö-lmek'in metni; geçerli şuur teo-rilerinin sınırlı bir araştırmasın-dan biraz daha fazla bir şeydir. Gerçek bir inananın amentüsü-dür. ■

BİLYAY VAKFI - GENÇLİK SEMİNERİ

● CUMARTESİ GÜNLERİ (Saat: 14.00-16.00)

9 MART Ufoloji	Eren AKALIN - Ayhan TOLAYBENK
16 MART Duygusalılık	Neslihan ALANTAR - Sevda YÜCESOY
23 MART Pozitif Düşünce	Zümrüt ERKİN - Yasemin TOKATLI - Güray GÜRÖZ
30 MART Ruhsal Dünya	Tarık ARIKDAL - Volkan ÖZÜNAL
6 NİSAN Yasalar ve İlkeler	Gültekin ÇİLEKÂR - Alparslan CABBAROĞLU
13 NİSAN Tekrardoğuş	Neslihan PARLAK - Kader EKİCİ

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma Zarfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

demek öldüm demektir." diyor. Bilginin, öğrenmenin sonu olmayacağına göre gelişmenin, ilerlemenin de sonu yoktur. İşte bilge Sokrates bunu anlatmak için *"Okumadığım kitapları üst üste koysam başım göklere değer."* diyor.

Bilgi, sevgi kavramlarının insanın manevî yapısındaki yeri yadsınamaz. Ama bilgi, sevgi derken herkesin, çoğunluğun yüzeysel, sığ bakış açılarıyla anladığı sevgiyi kastetmiyorum. Kapalı suur içinde yaşayan, kendi kendilerinin tutsağı dünyalı insan kardeşlerin gözleriyle evreni değerlendirmeye girişmek bizi yanlış yönere sürükler. Bu insanlar yaşamaktan ne anlıyorlar, hangi kitapları okuyor, hangi filmleri izliyorlar? Halkı bir yana bıraktım aydınların bile, üniversiteli gençlerin bile at gözlükleri var.

Nedir bu ruhsal engeller, prangalar, demir halkalar?... Başta her şeyi en doğru biçimde kendilerinin bildiğini sanıyorlar. Dünya görüşlerinin şaşmaz, yanılmaz biçimde gerçeği işaret ettiğine inanıyorlar. Bir iki kitap okumakla bütün evrensel kültürü kucakladıkları, bilgi dağarcıklarının mükemmel düzeye eriştiği sanısına kapılıveriyorlar. Oysa henüz yolun başındalar, daha katedecekleri çok aşama var. Yüzlerinde alaycı gülümsemeler, züppece tavırlarla ne kadar gülünç olduklarının farkında bile değiller. Yüksek sesle gülüp şakaşarak hiç ıstırap çekmediklerini yüzsüzce ortaya koyuyorlar. Sanki yeryüzü onların, sanki dünya çılğınca gülüşler, aptalca hareketler için var. Ne acı ki, yaşantılarının boşluğunun bile farkında değiller. Delf Tapınağı'nın kapısında

Ruhsal ilkeler üzerine kurulacak (sevgiye, paylaşmaya, özveriye dayalı) bir dünyada kuşkusuz bunların hiç biri olmayacak.

yazılı olan **"Kendini bil!"** sözü onlar için acaba bir anlam ifade ediyor mu? Acı çekip, içindeki fırtınaları dindirmek için kendi kendisiyle mücadele etmeyen çoğunluk dahilerin sıkıntılarını elbette anlayamaz. **"Kırmızı ile Siyah"**ın kahramanı değişik insan Julien Sorel'e, Charles Dickens ve kahramanlarına ve daha binlerce sanatçı ruha deli damgasını vurmaktan başka bir şey gelmez ellerinden.

Öte yandan manevî ilkeler (gerçek insan olma) doğrultusunda yetiştirilmedikleri için dünya okulunun Maya yönü kendilerini çekip çeviriyor. Olay içinde olay olarak, Erich Fromm'un o mükemmel saptamalarıyla kendi yarattıkları dünya tarafından (teknoloji ve para) utuluyorlar. Peki çözümüm ya da onların çözüm sandıkları marihuana, uyuşturucu çeşitleri, dizginlenmemiş cinsellik ve sonunda kitle hâlinde intiharlar...

Ruhsal ilkeler üzerine kurulacak (sevgiye, paylaşmaya, özveriye dayalı) bir dünyada kuşkusuz bunların hiç biri olmayacak. Çünkü almak, almak, almak bir kültürün temel ilkesi hâline geldi mi, orada dürüstlüğü, gerçek insanlığı yerleştirmek hayal bile edilmez. Aksine çıkar için karşısındakini göz göre göre yıkıma itmek üstünlük, başarı olarak kabul edilmeye başlanır. Eğer bir toplumda spiritüel yaşama anlayışı aileden başlayarak okulda, iş yerinde ve toplumun bütün alanlarında bireylere sistemli biçimde kazandırılmaya çalışılmazsa şu yaşadığımız kaostan başka bir şey beklenemez. Daha da ötesi yığinsal çılğınlıklar, manen ve madde-

ten kendini yok etme kaçınılmaz hâle gelir. **Ruhsal uyanışın yönetim kadrolarından başlayarak bütün bir topluma yayılmasıyla toplumsal yapı yeniden biçimlenebilir.** Spiritüalizmin ruhsal gerçeklerinin bilimsel olarak kanıtlayan parapsikolojinin verileri ışığında ölüm, ruh, Tanrı

kavramlarının asıl içyüzünün gençlere hem deneysel, hem kuramsal olarak öğretilmesi, kurulacak spiritüel toplumun manevî dokusunu oluşturacaktır. Böylece asıl mahiyetinden habersiz, özünü bir parça olsun tanıyabilmiş, nereden gelip nereye gittiğinin bilincinde, kısaca ruhen uyanmış bireylerden oluşan böyle bir toplumda ruhsal yozlaşma değil, her geçen gün biraz daha manen yüceliş gündeme gelecektir. Tao, Buda felsefelerinin insan anlayışı, mistik sevgi kavramı, ilâhî alanda bütünleşme bütün yeryüzü uluslarının kurtuluşu olacak.

dünya gezegeni evrensel sevgi, dostluk ve kardeşliğin beşiği hâline gelecektir. Ünlü film yönetmeni Tarkovski'nin Kasım 1983'te gazeteci ve psikiyatrist Irena Brezna ile yaptığı konuşmada sürekli gülen, mutlu görünen insanlar konusunda şunları söylüyor: "Neşeli insanlar beni yanıltır, onlara hiç tahammülüm yok. Ancak hiç pürüzü olmayan (yani düz, yalınkat kişiler, kendileriyle iç mücadelesi olmayan bireyler demek istiyor) ruhlar neşeli olabilir: Eğer mutluluk rolü oynamıyorsa ya çocuktur ya da çok yaşlı. Ama neşeli insanlar hiç de bu nitelikte değil. Kanımca neşe, insanın ancak çevresini, içinde yaşadığımız koşulları kavrayamamasından kaynaklanıyor." İnsanın gerçek benliğini bulması konusunda ise şu önemli saptamayı yapıyor: "...Herkes üzerine düşen görevle yaşıyor, bir görevin parçalarıyla ve eşitsizliği algılı-

yor, birbirine gıpta ediyor. Oysa her insan kendi yaşamının anlamını kavrayıp buna göre yaşamalı." Gerçek sorumluluğunu kavramış bir insanın, temel sorunları yoktur. Yaşamın anlamını bilerek, yeryüzünde yaşama karşı görevimizi yerine getirerek yaşamak istiyoruz. Ama çoğunlukla başaramıyoruz. Henüz yeterince güçlü değiliz. İnsan, varoluşunun temel nedenini kavramışsa, bu dünyaya neden geldiğini ve ömrünü neden burada geçirdiğini bilmezse, o zaman işte dünya zorunlu olarak bugün içinde bulunduğumuz koşullara sürüklenmiş demektir.

Spiritüel ilkelere, ruhsal anlayıştan uzak yetiştirilen yeryüzü insanlığının yaşama bakışı, evlilik ilişkileri, ölüm karşısındaki tavırları, maddeyle olan bağlantıları bu dar, sıg, yüzeysel bakış açısıyla biçimleniyor. ■

ÖNEMLİ OLAN; görünmeyen yanımız ve yanımızda olup duranlardır...

Selman GERÇEKSEVER

Önemli olan (insanın şuur alanından tezahür ettiği yere göre) mantalde veya kozalde yapılmakta olanıdır. Yani görünmeyen yanımızda, bedensel şuur olarak, esas (ruhsal) şuur alanımıza bağlandığımız yerde olup durmakta olan önemlidir. Mantalimizdeki (eğer kozalden indiysek kozalimizdeki) işe fizik bedenimiz dünyasal bir araçtır. Mantalini temizliği ve tasfiyesi için varlık fizik bedenini kullanır.

Söz konusu mantal temizlik/tasfiye çerçevesinde, iki varlık mantal düzeyde anlaşmak suretiyle, fizik bedenlerini araç (kobay gibi) kullanarak tek taraflı veya iki taraflı çoğu zamanda ıstıraplı eprövlere girerler. Bu eprövlere başarıyla sonuçlanması, yani iyice değerlendirilmesi, eprövün haletinin derinden yaşamasına (bu şekilde fizikten hareketle mantalin uyarılmasına) bağlıdır. Esasen rehber varlıkların bize yardımları da bu şekilde kolaylaştırılır. Bu bakımdan, insan insanın gelişimine araçtır.

Varlıklar (ya da aynı varlık şuur alanının

değişik yoğunluktaki noktalarından, yani mantal veya kozal bedenlerinden) indirdiği tezahür uzantıları (enkarnasyonları) ile mantal berraklığa ulaşmak için onları (bedenleri) kobay gibi kullanıyorlar.

Bu "kullanış"ta kobaylar ve onların ne yaptıkları önemli değil. Önemli olan; söz konusu iletişim ve etkileşim içinde mantallerine (hatta oradan da plânlarına) yansıtıktıkları etki çok önemlidir.

Bu "yansıtma işlemi", bedenli ruhun (insanın) hem kendi gelişimi, hem de bağlı olduğu mantali/kozali açısından çok önemlidir.

Söz konusu "yukarı doğru yansıtma" (feedback) işleminin sağlıklı olması; bedeninin psikolojik ve fizyolojik bakımdan sağlıklı olmasına bağlıdır. Beşerî bağlantıların, yapay icap ve ihtiyaçların en aza indirilmiş olmasıyla (genel sadeleşme ve fedakârlık) çok yakından ilgilidir. Benliklerin teke indirgenmesi ve içsel "BİR" için kurulmuş olmasıyla çok yakından ilgilidir. ■

Batıl İnanç mı Yoksa Eski Bilgi mi?

* Wen-hsiung KO / Çev: Kemal KIZILAY *

LIN YUN, Tayvan, Hong Kong, Çin ve Amerikalı halklar hakkında araştırmalar yaptı. Tartışılabilir bir karakterdedi. Birkaç yıl önce Tayvan'a kısa bir ziyaret için döndüğünde, üç TV istasyonu onunla röportaj yapabilmek için aralarında yarıştılar. Ancak, Tayvanlı izleyiciler onu göremediler. Çünkü Tayvan hükümeti, programı batıl ve dine aykırı düşünceleri kapsıyor gerekçesiyle yasakladı. Güçlü protestolar sonucu yasak kısmen kaldırıldı.

Halkın hükümetten çekinmesine ve uyarılara rağmen, konferansları büyük ilgi görüyordu. Konferanslarda bazı zamanlar ayakta dahi yer bulmak imkânsızdı. Birçok kişi de eski Çin ilmi ve Batıl İnançları hakkındaki esprili konuşmaları dinleyebilmek için, dışarıda ayakta bekliyordu. Tayvan'da Lin Yun'un çevresinde daima birçok insan bulunuyordu. Bu insanlar; bazen evliliklerini kurtarmak için yardım istiyor, geleceklerini öğrenmeye çalışıyordu. Üniversitedeki profesörler Lin Yun'un doktrini inceliyorlardı.

Bazıları, iyileşemez denilen hastaları iyileştirdiğini; çocuğu olmayan çiftlere şifa verdiğini iddia ediyorlardı. Lin Yun'un öğretisi ve uygulamaları bana çok ilginç geldi. Onun yeteneklerinden yararlanılan birçok insanla görüş-tüm. İlginçtir, hepsi de makalemde isimlerinin yayınlanmasına izin verdi.

Lin Yun, Tayvanlıdır. 1932'de Pekin'de Tibetan Tantric'in aktif olduğu dönemde doğmuştur. 6 yaşındayken büyük Lama tarafından keşfedildi ve 1947'de okumak gerekçesiyle Tayvan'dan ayrılana kadar onun denetiminde çalıştı. Lin Yun, San Francisco Eyalet Üniversitesi'nde Doğu felsefesi profesörüdür. Her ne kadar Lin Yun, Ulusal Tayvan Üniversitesi'nden avukatlık, Çin Kültür Üniversitesi'nden de idarecilik derecelerini almışsa da, asıl ün yaptığı alan Çin felsefesinin yorumundaki ustalığı, Budizm ve Kara Tantrizmdir. Birçok uluslararası konferansa Doğu felsefesi hakkında bildiriler sunmuş, Columbia, Stanford ve Massachusetts üniversitelerinde bu konuda öğrencilere hitap etmiştir. Lin Yun'a duyulan büyük sempatinin

sebebi onun kadim bilgisi ve insanların günlük sorunlarına getirdiği çözümlerdi.

Lin Yun bu yardımlarını I Ching kavramını ya da muhtelif Çin felsefe okullarının metotlarını kullanarak gerçekleştiriyordu. Doğa ile en yüksek uyumu sağlamak, başarı ve saadete ulaşmak için Feng Shui'nin eşsiz metodunu geliştirdi. Bu metotlar, Chi kavramına ya da Kara Tantrizm teorisinin insanın ve çevresinin oluşumunu düzenleyen hayatsal güçler temeline dayanıyordu. Lin Yun'un Feng Shui teorisi Tayvan, Hong Kong ve ABD'de New York Times, Washington Post gibi önemli gazetelerde ve bazı dergilerde peş peşe yayınlandı. Birçok ünlü kişi onun tavsiyelerinden yararlandı. Bunların sonucunda Sarah Rossbach'ın "Çin Yerleştirme Sanatı" isimli kitabı E.P. Dutton tarafından yayınlandı. Lin Yun NBC televizyon istasyonunda "Günün Şovu" programında Bayan Rossbach'ın kitabının yorumunu, Amerika'nın Sesi Radyosu'nda da bir röportajda Feng Shui'nin tanıtımını yaptı.

Lin Yun, "Kara Tantrizm, modern tıbbın aksine vücudun ve hafızanın çalışmasını vücutta dolaşan Chi'ye bağlar." diyor. Bunun neticesi olarak da Chi'nin insan vücudunda değişik şekillerde dağılımının, insanların farklı farklı olmalarını sağladığını söylüyordu.

CHI ENERJİSİ

Chi'nin vücutta, kollar ve bacaklardan başa doğru ideal yayılışı Buda'nın ve İsa'nın resimlerinde gösterilmiştir. Bir insanın Chi'si beyine gitmeden ağzından çıkarsa, o kişi çok konuşkan ve dedikoducudur. Bazılarının Chi'si sağ el tarafında dağılmış ise, onun vücudunun sol tarafı felçlidir. Lin Yun insanların Chi'sini okuyarak sadece kişiliklerini söylemiyor, aynı zamanda geleceklerini de anlatıyor.

Lin Yun, 1974 Ekiminde Hawaii'de ailemi ziyaret ettiğinde, Chi'min dikkatini çektiğini, 6

ay içinde uzun bir yolculuğa çıkacağımı söyledi. Ziyaretinden 2 ay sonra Tayvan Tarım Konseyi'nden bir davet aldım. Tayvan'da tropikal meyve uzmanı olarak 6 hafta geçirdim. Şubat ayında, Amerika'ya yerleştim. 10 yıl sonra Güney Tayvan'da doğduğum kasabayı ziyaret etme olanağı buldum.

1977'de Tayvan Üniversitesi müdürlerinden Dr. Chen Ching Li, Hawaii'de öğrenciyken kampüste Lin Yun ile tanışmıştı. O sıralarda öğrenci olan Tayvan Üniversitesi psikoloji profesörü Dr. Kwang Kuo Hwang tarafından tanıştırılmışlardı. Kısa bir süre sonra Lin Yun, Dr. Hwang'a Dr. Li'nin Chi'sinde ailesiyle ilgili bir ölüm olacağına dair işaret gördüğünü söyledi. Bir ay sonra Dr. Li, Taipei'deki kardeşinden babalarının öldüğünü bildiren bir telgraf aldı.

Lin Yun'a göre insan sağlığı, insan vücudunda dağılan Chi'nin yansımalarından anlaşılabilir. Eğer Chi'nin akışı kesilmişse hastalık gelecektir.

RÜYALARDA ŞİFA ÖNERİLERİ

Tayvan'da iyi arkadaşım olan ve iyi bir cerrah olarak tanınmış olan Dr. P. Y. Tsai Lin Yun ile 1981 Ekiminde tanıştı ve ona kendisiyle ilgili ne gibi bir hâli gözlemediğini sordu. Lin Yun onun Chi'sini dikkatle inceledikten sonra, parmağıyla vücudunda bir noktaya bastırarak burada Chi'nin bloke olduğunu söyledi. Dr. Tsai pankreasından rahatsızdı ve Lin Yun tam pankreasın olduğu noktayı işaret ediyordu. Lin Yun, Kara Tantrik Budizmin büyük bir ustası olarak telepatik kabiliyetleriyle insanların dertlerine derman olmaktadır. 1979 yılının Kasım ayını Tayvan Bitkileri Koruma Derneği'nin davetlisi olarak Tayvan'da geçirirken, birçok araştırmacılarla incelemelerini konuşup tartışırken, sağ elinin parmakları su topladı. Bu durum çok ağrı veriyor ve kaşıntı yapıyor. Doktorların tavsiye ettiği birçok kremi kullandım, ancak sonuç başarılı olmadı. Bu beni çok rahatsız ediyordu. Bir gün sabaha karşı rüyamda Lin Yun göründü ve vitamin almamı söyledi. Bu sırada Lin Yun, San Francisco Eyalet Üniversitesi'nde öğretim görevlisiydi. Bu öğüdünden inledim ve kompleks vitamin ve mineral içeren bir ilaç kullandım. Üç gün içinde ağrılar kesilmeye ve su toplayan yerler düzelmeye başladı, bir hafta içinde parmaklarım normale dönmüştü. Eşim Sachi de

doğum yaptıktan sonra aynı problemle karşılaştı, onun durumu daha ağırdı ve aynı tür vitamin tabletleriyle iyileşti. Bundan sonra da birçok aynı durumdaki insan bundan yararlanarak tedavi oldular.

7 Ocak 1983'te öğrencim Dr. Tsai - Yung Chuang karısının sabahın erken saatlerinde karışık bir rüya gördüğünü söyledi. Rüyasında, 5 yaşındaki oğullarının, karın ağrısından dolayı ağladığını, onu doktora götürmek istediğini, doktorun ofisine giderken yolda, orta boylu, kalın camlı gözlükleri olan bir adamın "Çocuğu doktora götürme, sadece bugün benim konuşmamı dinlemeye getir!" dediğini gördü.

Dr. Chuang çocuklarının her gün aynı saatlerde mide ağrıları çektiğini, bu durum için doktorların bir kısmının bağırsak enfeksiyonu, bir kısmının da dalak iltihaplanması teşhisini koyduklarını ve birinin verdiği ilâcın diğerini tutmadığını söyledi. Dr. Chuang'ın eşinin rüyasındaki adam hakkında anlattıklarından, Lin Yun'a benzer bir portre ortaya çıkıyordu. Lin Yun Tayvan Taipei Rotary Klüp'te Chi ile rüyalar arasındaki ilişkiyi anlatmak için geldiğinde, ne Dr. Chuang ne de eşi kendisini önceden tanıyordu. Eşine ve oğluna konferansta eşlik ettim. Bayan Chuang, Lin Yun'un rüyasındaki adam olduğunu şaşkınlıkla hatırladı. Konferanstan sonra oğlunu onunla tanıştırdı.

Lin Yun orta parmağını çocuğun kafasına koyarak, Kuang Chi'yi düzenledi. Ertesi gün karın ağrıları görülmedi ve bir daha tekrarlanmadı. Aralık 1981'de Tayvan'da bir kozmetik şirketinin başkan yardımcısı olan Philip Chan bir seyahat dönüşü ciğerlerinden ciddi olarak rahatsızlandı. Hastalık ciğerlerinin iltihaplamasıydı. Tayvan'da halk bu hastalığın siroz ya da ciğerlerin sertleşmesi ve bunun da kanserin tehlikeli bir türü olduğunu biliyordu.

Çok itinalı bir tıbbî bakıma rağmen Philip Chan'ın hastalığı ağırlaştı ve yataktan kalkamaz hâle geldi. Bir gece rüyasında Lin Yun onu görmeye geldi ve ona Chi'sini dengelemek için iki tür egzersiz yapmasını söyledi. Rüyadan önce Philip Chan, Lin Yun'u duymuş ancak onunla tanışmamıştı. Rüyasında aldığı bu önerileri, daha önce gördüğü anlamsız rüyalardan biri olabileceğini düşünerek uygulamadı. Bir müddet sonra Lin Yun kısa bir ziyaret için Amerika'dan Tayvan'a geldi. Philip Chan çok büyük bir zorlukla Lin Yun'a gitti ve sağlık problemini ona

kontrol ettirdi. Lin Yun, Chan'ın ona şaşkın bakışları arasında, rüyasında gördüğü egzersizleri yapmasını önerdi. 9 gün sonra iyileşmeye başladığını hissetti, 27 gün sonra hastalığı sona ermişti. Philip Chan şüpheli bir insandı, ancak kısa bir süre sonra ofisine dönüp, 9 gün part time çalıştıktan sonra, normal çalışma hayatına döndü. Çalışalı 27 gün olmasına rağmen tümüyle iyileştiğine bir türlü inanamıyordu. Uzun bir süre sonra, gene bir gece rüyasında Lin Yun göründü ve hastalığının tamamen iyileştiğini söyledi. Ertesi gün doktora gitti, fiziksel denemelerin ve yapılan testlerin sonucunda, doktorlar çok şaşırıldıklarını ifade ederek, karaciğerin tamamen iyileştiğini, normal fonksiyonuna döndüğünü belirttiler.

Lin Yun'a göre bu tip rüyalar sabaha karşı Padmasambhava ya da Lotüs doğumlu guru tarafından gösterilir, bunlar Tibet'in Tantrik Budizminin kurucularıdır.

Lin Yun'a göre, Chi uzun süre vücudu beslemeze vücuttan ayrılıyor, fizik bedenden ayrıldıktan sonra lintsu'ya ya da ruhsal parçacıklara dönüşüp kâinata dönüyor.

Eğer Lintsu bir domuzun ceninine girerse ceninin gelişmesini sağlar ve domuz olarak doğuyor. Domuzun kesilmesinden sonra Chi tekrar Lintsu'ya dönüşerek kâinata dönüyor.

Eğer aynı Lintsu sonradan insan ceninine girerse, insan olarak doğuyor. Bu Kara Tantrizmde Samsara ya da Ölüm ve Yeniden Doğuş ismini alır. Bazen yeni beden geçmişi izlerini taşır ve onun etkisi altında yaşar. Örneğin, insanın parça derisi ve saçları kaskatı kesilmişse, bu geçmiş yaşamda onun domuz olarak yaşadığının göstergesi olabilir. Aynı şekilde, erkek gibi davranan bir kız da geçmiş yaşamında erkek olarak yaşamış olabilir.

Lin Yun'un tarifine göre evrende sonsuz Lintsu vardır ve Lintsu etrafımızda her yerdedir. Onlar nötr ve ölümsüzdür. İnsan hayatını düzenleyen ve kısıtlayan doğa yasaları Lintsu'ya engel yaratmaz. İnsanın düşüncelerini okuyabilir, fiziksel objeleri hareket ettirebilir, bir anda her yere gidebilir ve görülebilir, geçmişin, şimdiki hâlin ve geleceğin bilgisine sahiptir.

Lin Yun'a göre Kara Tantrizmin mükemmel yogası ile kişi Chi'sini fiziksel bedeninin dışına gönderebilir. Burada Chi Lin Chi'ye ya da Spiritüel Chi'ye dönüşecektir. Lin Chi karakter olarak Lintsu'ya benzerlik gösterir. Lin Chi'nin bölgesinde Chi, insanı, düşüncesi hızında hareket ettirebilir ve insanın düşüncesini toplayabilir, neyi görmek istiyorsa onu görür ve her şeyin bilgisine sahip olur.

Kara Tantrizmin ustalarına göre Lin Yun, yoga ile Lin Chi bölgesine girebiliyor ve oranın doğaüstü güçlerini yardımcı olarak kullanabiliyor.

Lin Yun 1975'te Hawaii konferansı esnasında eski arkadaşı Tom Chao'yu (Honolulu-İolani okul öğretmeni olan) ziyaret etti. Bay Chao, Taipei'de yaşayan ailesinden dolayı endişeliydi. Lin Yun'a onların iyi olup olmadıklarını sordu. Bir süre sessizlikten sonra, ona annesinin kısa bir süre önce hastahaneden çıktığını ve babasının da doktorların teşhis koyamadığı bir kalp rahatsızlığı olduğunu söyledi.

Bay Chao acilen Taipei'deki ailesini telefonla aradı. Telefonda konuştuğu annesi kısa bir süre önce hastahaneden çıkmış olduğunu söyleyince çok şaşırıldı. Bir hafta önce hastahaneye akut zatürre yüzünden yatmış ve önceki gün hastahaneden ayrılmıştı. Babasının sağlık durumunu sorduğunda, annesi, kalbinden rahatsız olduğunu ancak doktorların bir neden bulamadıklarını söyledi.

Lin Yun, Bay Chao'ya babasının probleminin kötü bir Feng Shui'den kaynaklandığını ve babasının yatak odasının şimdiki düzeninin yanlış olduğunu, bu düzeni kendi söylediği tarzda değiştirmesi iyileşeceğini söyledi. Bay Chao bunu kesinlikle eve sorduğunda yatak odasının düzeninin Lin Yun'un tarif ettiği gibi olduğunu öğrendi. Babasının kalp rahatsızlığı, odanın Lin Yun'un tarif ettiği tarzda düzenlenmesinden bir hafta sonra geçti.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Hong Kong elçiliği ekonomi görevlisi Dr. George Lee'nin yakın bir akrabasının Texas'da bir parça arazisi vardı. Dr. George Lee ve akrabası şayet varsa, bu arazide petrol aramak istiyordu. 1977 yılında Honolulu'da Lin Yun ile tanıştığında bunu sordu.

Lin Yun ona California'daki akrabasını düşünmesini söyledi. Orada daha önce iki kez deneme yapıldığını ve petrol olmadığını anlattı. Dr. Lee akrabası ile birlikte Texas'a gitti, arazi hakkında araştırma yaptı ve Lin Yun'un doğru söylediğini gördü. 1936'dan beri iki kez başarısız sondaj yapılmıştı. Lin Yun'u tanıyan birçok insan ona Bodisatva olarak ya da dünyaya bilgi veren, ıstırap çekenlere yardımcı olan bir varlık olarak hürmet ediyor.

Bu konudaki sorulara Lin Yun, alçakgönüllü ve şakacı bir tarzda, "Ben sadece dünya yapımı ve bir nehir üstünde duran Bodisatva köprüsüyüm, diğerlerini koruduğum tarzda kendimi koruyamam." diyor. ■

(Kaynak: FATE, Şubat 1988)

Kişisel Deneyimler: ÖLDÜKTEN SONRAKİ HAYATIM

* Robert CUBIN - Çev: Yasemin TOKATLI *

NETWORK Dergisi'nin 54. sayısının 53. sayfasında George G. Richie tarafından yazılan *Öldükten Sonraki Hayatım* adlı kitabın incelemesini büyük bir ilgiyle okudum. 1982'de, işiğin tarif edilemez güç ve netlik hakkında birkaç anlayış getirdiği iki mistik deneyim yaşadım. Bunlardan biri -kendi ÖYD'si sırasında Dr. Richie'ye gösterildiği gibi- varoluşun yapısı idi.

Dr. Richie'nin kitabını okumadım, neleri anlattığını bilmiyorum ama benim gördüğüm varoluşun dört seviyesiydi. Seviye 1, hepimizin aşına olduğu fiziksel/animal seviyedir. Seviye 2 tamamen başka bir meseledir. Bu; Seviye 1'in bütünsel bir ve ayrılmaz bir parçası olduğu, astral/psşik seviyedir. Doğa'nın bu trafosunu, bu Hayat rezervuarını tarif edecek sözleri bulmakta çok zorlanıyorum. Seviye 1'de olan her şey -eşzamanlı ve evrensel biçimde- Seviye 2'de kopyalanmakta ve orada kaydedilmek-

tedir. Seviye 2 fiziksel dünyanın bir parçası olmasına ve zaman/mekân içinde var olmasına rağmen, beklediğimiz sınırlamalar oraya uygulanmaz. Bir yerdeki aksiyon, aynı anda diğer her yerde de olmaktadır. Bu, telepati gibi şeyleri açıklıyor. Olan her şey Seviye 2'de kayıtlıdır ve dolayısıyla, eğer giriş anahtarını bulabilirsek bize açıktır.

Bilimcilerin, gelecekte Seviye 2'yi idare eden kanunları keşfettikleri zamanla ilgili büyük bir tehlike hakkında uyarıldım. Bilimciler bütün cevapları bulduklarını ve Seviye 2'deki görünürde mucizevi olan kuvvetler tarafından izah edilebilenlerden başka hiçbir şeyin mevcut olamayacağını iddia edecekler. Seviye 2'nin, inananların ruhsallık dediği şeyin tam izahı olduğu iddia edilecektir. Bilimciler yanılacaktır ama inananlar, onlara bugüne kadar yapılmış en güçlü saldırının altında kalacaklardır.

Deneyimler esnasında,

bazı kavramlar tam bir anlayış hâlinde o kadar basit ve açıktılar ki, maalesef bazıları şimdi benden kaçıyor. Diğer kavramlar, Işık'ta bile kavrayışımın bir hayli ötesindeydi. Ancak Seviye 2'de Doğa'nın doğası ve evrimin doğası hakkında gördüğüm şey hâlâ net. Tıpkı bir ruhsallığın oluşu gibi, Hayat dediğimiz tek bir şey, tek bir kuvvet vardır. Hayatın kaynağı Seviye 2'dir. Mevcut olan her şeyin nasıl olması gerektiğini gösteren bir "şablon" vardır. Fiziksel hayat deneyimleri şablonu değiştirir, o da fiziksel hayatı değiştirir. Meydana gelen her şey -birlik yüzünden, Hayatın birliği yüzünden- diğer her şeyi değiştirir. Dolayısıyla "hiçbir insan ada değildir" sözü fiziksel, pozitif ve pratik anlamda kesinlikle doğrudur. Gerçekten de her ne olursa olsun hiçbir şey bir ada olarak mevcut olmaz. Her şey, istisnasız, Seviye 2'deki her şeeye bağlıdır.

Seviye 2'yi anlamak bana, Doğa'nın, Hayatın sürekliliği diye bir amaca sahip olduğunu gösterdi; öyle ki, zaman içinde, fiziksel şuurumuz ve canlılık farkındalığımız (Seviye 1) (şimdiki) şuurlaştığımızla (Seviye 2) kaynaşacaktır. Bu gelişme, evrim; sonu gelemeyen bir çevrimde, deneyimin özümseme sürecinin sürekli biçimde Seviye 2'yi değiştirdiği, bunun da Seviye 1'i değiştirdiği, bunun da sonra Seviye 1'i değiştirdiği biçimde meydana gelmektedir. Bu sadece sizin yaptığınızın benim Seviye 2'deki "şablonumu" değiştirmesi veya tam tersi değildir. Hayatın teklifi ele alındığında, herhangi bir şeyin Seviye 2'deki herhangi bir şeyi

etkilemeksizin meydana gelmesi mümkün değildir -istisnasız. Bir büyük kontrol eden zihin yoktur ama kesin bir hareket, bir yön, bir akış vardır.

Hayal edilemeyen uzak bir gelecekte bedenden çok zihin, fizikselden ziyade astral hâle nasıl geleceğimizi gördüm. Bu safhada ruhsallığımızı gerçekten anlayacağız. O uzak geleceğin esiri varlıklarını gördüm ve bu belirgin anlayışa eşlik eden altta yatan hüznü anlayamadım, ta ki orada ne kadar az olduklarını fark edene kadar. Bunun niye böyle olması gerektiğini anlamadım.

Bu türden birçok ÖYD'de rapor edilenlere çok benzer olan ölüm süreci ile ilgili net bir anlayış aldım, burada ayrıntıya girmiyorum. Ancak, hayatı gözden geçirmek, anladığım dört farklı Seviyeyi anlamak açısından önemlidir. Ölürlen, şuurumuz fiziksel bedenlerimizden çekilir ve Seviye 2'den geçerler. Bunu yaparken şuur, kendi hayatını ve hayatının diğer hayatlar üzerindeki

etkisini yeniden deneyimler. Daha önce belirtildiği gibi, bunların hepsi Seviye 2'de kayıtlıdır ve kayıt, biz öldükten sonra da orada kalır. Bu tam bir gözden geçiriştir; bu safhada özürlerimizi veya bahanelerimizi sunamayız. Yaptık veya yapmadık; bu kadar basittir. Aslında toplamında bütün hayatımızı ve bunun Hayat üstündeki etkisini deneyimleriz. Anladığım biçimiyle, **hayatın gözden geçirilişi, bir soruyu cevaplamaktadır: "Sana sınırsız sevgi sunuldu. Sen bununla ne yaptın?"**

Gözden geçirmeden sonra, şuurumuz ışığa hareket eder; en saf Sevgi'nin Özüne. Bu, Seviye 3'tür -ruhsal yuvarmız. Burada, uzay ve zamanın dışında o Birlik, içgüdüsel olarak hedeflediğimiz o bütünlük vardır. Bu dinlerin Cenneti gibi görünmektedir ama, aslında, bizim nihai hedefimiz burası değildir. Bu, Seviye 4'tedir. **Bu Bir'dir, Mutlak'tır, Mükemmel'dir**, kavrayışın ötesinde, düşüncenin ötesinde, tartışma-

nın ötesinde. **Bize uzanır ama asla temas etmez. Mükemmel ve kusurlu birbirine karışamaz.** Seviye 4'le ilgili hiç anlayışım yok - basit olgu, mutlak hakikat, onun var olduğudur. Kendimiz bu Seviye ile meşgul etmemiz gerekmez -sadece ışığa ve Seviye 3'e girmek ve kavrayamadığımız son Birleşme'ye kadar orada kalmak.

Işık beni, keşfetme ve anlama yolculuğuma götürürken, bu dünyaya ait olmayan bir berraklıkla, şuur sahibi olan bizlerin çok ağır ikili bir sorumluluk taşıdığımızı gördüm-hem her birimizin geçici bir pay aldığımız **Hayat için** hem de her birimizin bireysel bir pay sahibi olduğu **tek ruhsallık için**. Işık'ta bu anlayışla birlikte gelen hüznün farkına vardım; bu hüznün, gerçekten ne olduğumuzu inkâr etmekten veya anlamamaktan dolayı iki kez başarısız olduğumuzun farkına varmaktan kaynaklanıyordu. ■

(Network dergisi, Kış 1995)

ANKARALI OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

Ankara'da Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No:72/7 06430
Tel: 229 54 46 • Fax: 325 60 42
2. Yeni Galeri Kültür Yayınevi, Selanik Cad. No:1-B Kızılay • Tel: 433 01 84
3. İmge Kitabevi, Konur Sok. No:43/A Kızılay • Tel: 417 01 37
4. Dost Kitabevi, Konur Sok. No:4 Kızılay • Tel: 432 48 68

İZMİRLİ OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

İzmir'de Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7 K:2 Alsancak
Tel: 464 00 17 • Fax: 422 72 12
2. Arda Basın Yayın Ltd.Şti., 857. Sok. No:6/B Konak • Tel: 484 26 23
3. Ayrıntı Kitabevi, Alsancak • Tel: 421 10 76 / Karşıyaka • Tel: 368 42 16
4. Baklan Kitabevi, Üçkuyular • Tel: 246 01 09 / Narlıdere • Tel: 238 82 89
5. Kültür Kitap Sarayı, Konak • Tel: 445 37 65
6. Kabile Kitabevi, Konak • Tel: 483 32 99
7. Mephisto, Alsancak • Tel: 464 49 57
8. Tepekule Kitaplığı, Konak • Tel: 441 39 55
9. Yavuz Kitabevi, Konak • Tel: 425 64 60

ÜRETİLEBİLİR HOMEOPATI

* Tophér COOPER - Çev: Yasemin TOKATLI *

Homeopati; hem ABD ve hem de Avrupa'da en yaygın alternatif tıbbî sistemlerden birisidir. Soruna sebep olan madde her neyse, onun inanılmaz biçimde sulandırılmış solüsyonları, genelde ağızdan alınmaktadır. Geleneksel tıp homeopatinin etkililiği olasılığını reddeder çünkü diğer sebepler arasında, genelde bu kadar sulandırılmış solüsyonlarda, orijinal maddenin bir tek molekülünün bile kalması hiç muhtemel değildir.

Simdilerde prestijli tıp dergisi The Lancet'te yayınlanan görünüme göre çok zorlu bir çalışma olan araştırma; homeopatinin; alerjik astımı tedavide etkili olduğuna dair sağlam kanıtlar ileri sürmektedir. Çalışmayla ilgili olarak dergi editörünün yazısında belirtildiği gibi; pozitif etkiler göze batar biçimde büyük değıldir. Ama her astımlı size, fark edilebilir bir gelişmenin - ve buradaki gelişme, fark edilebilecek kadar büyüktür- bir nimet olduğunu söyleyecektir. Dahası, çalışmadaki denekler zaten geleneksel tedaviden yararlanmaktaydılar ve normal tedavilerinde herhangi bir değışiklik yapmamaları için teşvik edilirler. Eğer homeopatik ilâçlar; astım tedavisinde kullanılan steroidler, stimülantlar

ve diğer güçlü ilâçları desteklemekten ziyade, kısmen bunların yerini alırsa çok daha büyük bir etki bulunabilir.

Deneklerin uygun rastgeleleliği, başlangıç değılermesi ve kategorizasyonunda, ikili kör test, tedavi ve takipte son derecede dikkatli davranılmış. Prosedürdeki sıra dışı bir adım; geleneksel astım veya alerji ilâçlarının eklenmediğinden emin olmak için özellikle hazırlanmış homeopatik ilâçların bağımsız test edilmesiydi. Değıerleme; denekler tarafından semptomların şiddetine dair günde iki kez, sistematik ve dijital olarak kayıdır. Skala; hem genelde alerjiler hem de özellikle astım için yapılmış olan birçok geleneksel çalışmada kullanılmıştır ve geçerlidir. Değıerleme; sekiz haftalık bir dönemi kapsıyordu (dört hafta ana çalışma dönemi, artı çoğu deneklerin katılmak üzere seçtikleri bir dört haftalık seçmeli dönem). Homeopati ve plasebo gruplarının karşılaştırması 0.003 p değıerini verdi.

Dört hatadan sonra solunum testleri yapıldı. Bunlar ana sonuçlarla uyumluydular ama bağımsız biçimde belirgin değıildiler.

Bu çalışma; daha önceki iki çalışmanın tekrarı olma amacını gütmekteydi. Bu çalış-

malardan biri; yine The Lancet'te yayınlanan bir başka çalışmanın denemesiydi. Onlar aynı değıerleme skalasını ve aynı homeopatik alerji tedavisi biçimini kullanmışlardı. Ancak daha önceki denekler; astımdan ziyade saman nezlesinden musdariptiler. Makale "Bu bulgular tartışmalı olduğundan, başlangıçtaki incelemeciler; bu sonuçları üçüncü bir denemede tekrarlanıp tekrarlanamayacağını bulmak için Glasgow Üniversitesi'ndeki bağımsız meslektaşlarından yardım istediler." diye belirtiyor.

Makalenin yazarları, üç çalışmanın bir "meta-analizi"ni de eklemiştir. Bu, "solüma alerjisinde homeopatik bağışıklık terapisi"nin, plasebolara üstünlüğünün sürekliliğini göstermektedir. Birleşik p değıeri 0.0004'tür.

Bu çalışma; klinik araştırmanın en yüksek standartlarına göre yapılmıştır. Yazarların dedikleri gibi, okuyucu iki seçimle baş başa bırakılmış gibidir. Ya homeopatik ilâçlar plasebolardan daha etkilidirler ya da klinik denemelerin yürütme ve değıerlemesinde bir şeyler ciddi biçimde yanlıştır.

KAYNAK: David Reilly, Morag A. Taylor, Neil G.M. Beattie, Jim H. Campbell, Charles McSharry, Tom C. Aitchison, Roger Carter ve Robin D. Stevenson, "Homeopatinin Kanıtları Tekrarlanabilir Mi?" The Lancet Dergisi, Cilt:344, No:8937 (10 Aralık 1994), s.1601-1606 ■

(Bu yazı Journal of Scientific Exploration, Cilt 9, Sayı 1, 1995 Bahar sayısından çevrilmiştir.)

BİR YAKIN KARŞILAŞMA DAHA...

Kişisel Bir Deneyim

* Ken SEDDINGTON - Çev.- Selman GERÇEKSEVER *

Uçandaireler bilimi UFOLOJİ'de uzaydan gelenlerle yaşanan deneyimlerin önemli bir kısmını "Yakın Karşılaşmalar" oluşturur. "Yakın Karşılaşmaların" en "yakınım" üçüncü türden olanlar meydana getirir. Yani uzaydan gelenlerin çok yakından (en fazla 100 metre) algılanması ve çeşitli şekillerde (işaret, konuşma, telepati) ile iletişime girilmesi ya da sadece gözlenmesi. Bu tür vakaların çeşitli örneklerini, kontrolden geçmiş olarak UFOLOJİ literatüründe bulmak mümkündür. İşte bunlardan 1970 yılında olan ve uluslararası nitelikli NETWORK dergisinde yayınlanan bir tanesini aşağıda bulacaksınız.

O gece her zamanki gibi yatmıştım. Alkol veya ilaç almadım. Sigara bile içmemiştim. Sağlığım da yerindeydi. Eski bir polis memuru olduğum için; normal olmayan herhangi bir durumda aniden uyanma ve gereğini yapma konusunda deneyimliydim. İşte o gece sabaha doğru 3 sularında odada bir şeyler algılar gibi oldum; gözlerimi araladığımda, hayretler içinde odanın içinde, yattığım yere göre sağ tarafta iki (insanımsı) varlık duruyordu. Bunlar insan değildi, besbelli ki bir tür yabancı (dünyalı olmayan "insanımsı"): Her ikisi de yaklaşık 1.50m boyunda, hemen hemen birbirinin aynısı, arkaları bana dönük, köşedeki çalışma masamın üzerindeki kitaplarla ilgili görünüyorlar, bana aldırış ettikleri yoktu. Bu iki yabancıdan birisi elinde bir cihazı kitapların üzerinde dolaştırıyordu. Çok sakın bir görünümü vardı. Yanımda yatmakta olan karım besbelli ki derin bir uykudadı. Belki de gözlerime inanamayıp 2-3 kez odamızdaki bu yabancılara baktıktan sonra, içimi korku (bir tür panik) kapladı, o kadar ki, bir anda kendimi bedenimin dışında hissettim. Çok geçmeden gerçekten böyle olduğunu anladım; âdeta odanın sol tarafına, sırtım pencereye dönük olduğu hâlde, perdelerin yanına kayıvermiştim. Oradan dal-

gın dalgın bu iki yabancıya bakıyordum. Önce beni yine görmediler ama çok geçmeden fark ettiler. Oldukları yerde aniden döndüler, bakışlarını benim üzerime diktiler, başka hiçbir şey yapmadan öylece kaldılar. Üzerlerinde dar, tek parçalı, başlarını da örten ve sadece yüzlerini açıkta bırakan gümüş renkli bir giysileri vardı. Çizgi şeklinde dudaklar, ince bir burun, Çinlilerinki gibi gözler yüzün ana hatlarını oluşturuyordu. Göz çukurları hemen hemen yoktu ve gözleri kapalı gibiydi. Bir süre bu şekilde kaldılar ve aniden gözden kayboldular. Evet, göz açıp kapayana kadar kayboldular. Bir an sonra ben de kendime geldim. Tekrar bedenimdeydim ve her şey normale dönmüştü. Yataktaki doğrudum, yatağın kenarına oturdum. Başım fena hâlde ağrıyordu. Alt kata indim, deneyimin etkisini 2-3 saatte atamadım. Tam bir şoktu bu... Rüya değildi. Herhangi bir ilâcın etkisi altında da bulunmuyordum.

İşin tuhafı; bana baktıkları zaman, sanki görünen bana değil de, eterik varlığıma ya da ruhuma bakıyorlardı. Bu bakıştan öyle bir izlenim almıştım ki; sanki hayat formu olarak bizlerin ne olduğumuzla ve tüm bu Evrenin ne olduğuyula ilgili pek çok soru vardı kafalarında...

(Kaynak: Network Bahar 1995)

DİĞER DÜNYA BİR AN

• Vladimir Zabelyev

UFO fenomeninin izahı; Rus bilim adamı ve ufolog Vladimir Zabelyev'in bilimlerde araştırılmalıdır. Fikrine göre, dünyamızın gelecekteki nesnelere cisimleşmeye muktedir ultra varlıklarıdır.

Vladimir Zabelyev - 4 Temmuz 1930'da Moskova'da doğdu, Leningrad Politeknik Enstitüsü'nden 1960'da mezun oldu. Elektron-optik ve lazer sistemlerinde bir uzman olan Zabelyev, Giredmet Araştırma Enstitüsü'nün tasarım bürosu baş tasarımcısıdır. Ufolojiye başladığından beri geçen 25 yıl içinde, Rusya Ufoloji Birliği bilimsel uzmanlar komisyonu başkanlığına ve Birlik konsey üyeliğine yükseldi. Görüşü, UFO'ların farklı bir realitenin temsilcileri oldukları yolundadır. "Asırlardan Beri UFO'lar" adlı kitabını yayınlamaya hazırlanmaktadır.

UFO

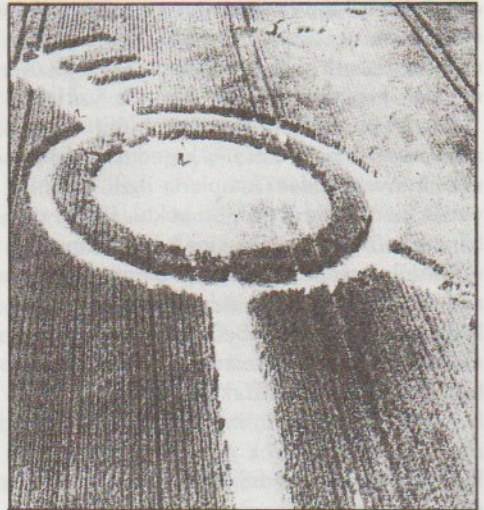
'ların toplum üzerindeki tesiri büyüyor. Daha önce hiç olmadığı kadar çok sayıda insan, dış uzay, psöşik

fenomenler ve zihinsel faaliyetlerin yeni (tamamıyla unutulmuş) yanlarına derin bir ilgi gösteriyorlar. UFO fenomeni ise bizler için belirli bir zaman ve yerin kültürüne ve inançlarına seslenen bölümler gibi en değişken manzaraları sahneye koymaktadır.

Bu manzaraları "üretmekle" ilgili olanlar kimlerdir? Bilimciler, bu sorunun cevabını eski felsefelerde ve okült bilimlerde aramaya mecbur oluyorlar.

Amerikalı ufolog Jacques Vallée, "İnsan zihninde bir şeyler olmaktadır ve geçmişte insan ırkına tesir etmiş olan aynı güçlü kuvvet, günümüzde onu tekrar etkilemektedir." diyor. Evrende birçok varlık plânı, birçok hayat seviyesi vardır ve her şey, yaratıkların, en düşük noktası kaba maddede ve en yüksek noktası ise HER ŞEYDEN en ince bir marjinle ayrılmış olanda bulunan bir skalaya göre ilerlemelerine bağlıdır.

Alışlageldik dünyamızda yaşayan bir kişi, çoğu zaman, bunun hemen yanında, yan yana biçimde var olan ve meskün bir görünmez dünyanın var olduğundan şüphelenmez bile.

İngiltere'deki bir buğday tarlasındaki dairesel yapı

YALALAR İÇİN NAHTAR

sky- Çev: Yasemin Tokatlı •

*Zabelyshensky'nin görüşüne göre, eski felsefi öğretilerde ve okült
sıra, insanlar tarafından algılanan imajlar ve görülebilir
ların yaşadığı bir diğer görünmez dünya vardır.*

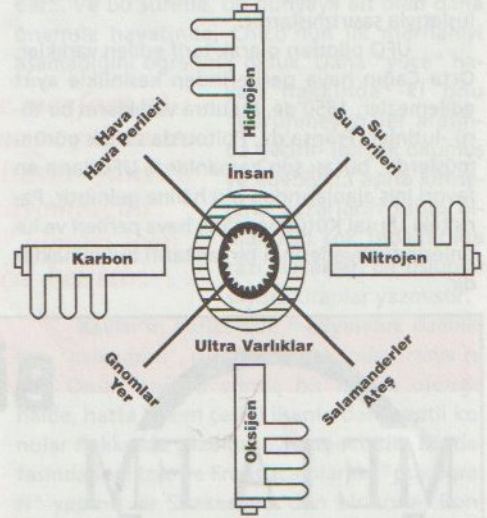
Buranın sakinleri kandırmacaya ve hileye başvururlar. Dolayısıyla, bazen reddedilemez bir kanıt gibi görünen şeylere inanç beslememeliyiz. Ancak kabul etmek gerekir ki, temaslar sırasında alınan bilgilerin bir kısmı gerçekten de olduklarını iddia ettikleri ultra varlıklardan kaynaklanıyor olabilir. Bu ultra varlıklar, fiziksel dünyamızda materyalize olmaya ve ortam ile en sıra dışı biçimde etkileşerek, tanıkları ve araştırmacıları şaşkına çevirmektedirler. Görünmeyen dünyanın sakinleri olan varlıklar hakkında uzun zamandır çok şey bilinmektedir. İ.Ö. 322'lerde Aristo, bizlerin yanı sıra, duyu organlarımızla algılanamayan, daha ince, esiri bir beden sahibi olan ama gördüğümüz yaratıklar kadar maddi olan ama belirli varlıkların da yaşadığını varsaymıştır.

1987'de, İngiltere'de ve derken diğer ülkelerde garip ekin daireleri haberleri ortaya çıkmaya başladı. En büyük sayıdaki daire ve diğer geometrik şekiller, İngiltere'nin güneyindeki, "Wiltshire Üçgeni" olarak bilinen üç kasabada ortaya çıkmıştır. Yıldan yıla desenleri değişmiş, atmosferik olaylar, "plâzma girdapları" teorisi, statik elektrik veya İngiltere'deki Fırtına ve Kasırga Araştırma Birliğinin başındaki Terence Meaden tarafından önerilen spiral hava anforları anlamında açıklaması zor olan karmaşık geometrik biçimler almışlardır.

Dikkati hak eden böyle bir yapı, Wiltshire'da çiftçi Tim Carson'un buğday tarlasında keşfedilmiştir. Yapı, eşmerkezli daireler ve

anahtar dişlerine benzeyen dalları olan çıkıntıları içermektedir.

Okült sembolizmi kullanarak, bu gizemli fenomene ışık tutmaya çalışalım. Pitagoras'tan bin yıl önce, en eski ezoterik (gizli) öğretilerin temelleri; onlara Sisamlı Kâhin tarafından bir inanç değil, bilimsel bir gerçek olarak getirilen Hindistan'da çok iyi bilinmekteydi. Sembolik şekillendirmeler ve nümerik ilişkilerde, evren, insan hayatının ve evrimsel gelişimin özü hakkında

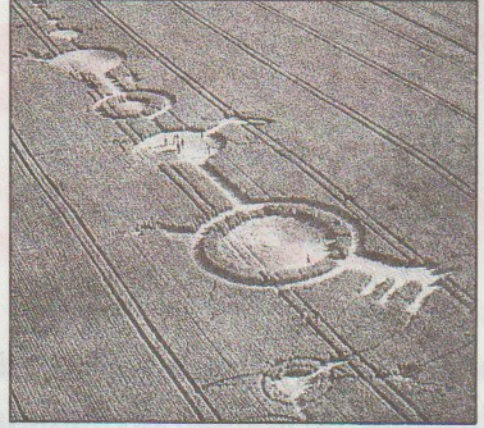
*Astral Dünya için sembolik bir anahtar
(Mısır'ın Işığı kitabından)*

daki temel gerçekler şifrelenmiş hâlde bulunmaktaydı. Dünya çapında tek lisan olan sembolizm, insan ırkı arasındaki inisiyeleri binlerce yıldan beridir birleştirmiştir.

Adını vermek istemeyen bir inisiye tarafından, Mısır'ın Işığ adındaki bir kitap 1902'de Rusçaya çevrildi. Kitapta, görünmeyen (astral) dünyayı, varlıklarını anlamayı ve astral ve fiziksel dünyaları yorumlamayı sağlayan bir anahtar bulunmaktaydı. Bu, grafik bir biçimde dört unsura (toprak, su, hava ve ateş) dayanan insanlar ve hayvanların dünyasının, görünmeyen, içindeki ultra varlıkların bu unsurlarda materyalize olduğu bir dünya tarafından çevrelendiğini göstermekteydi. Sembolik anahtar ve İngiltere tarlalarındaki muammalı dairesel yapı; bu iki kompozisyon arasındaki benzerliği fark etmemek mümkün değil.

Sembolik çizimde belirtilen ultra varlıkların bir tipi olan hava perileri; saygın okültist Agrippa von Nettesheim tarafından tarif edilmişlerdir. Hava perileri, ışık hızıyla havada uçan ve arkalarında sıra dışı bir bulut bırakan varlıklardır. Fransa'da, sıklıkla UFO mürettebatı arasında da karşılaşılan parlayan bir "taş" taşırılar. Birçok "küçük insanın" kemerlerinde, göğüslerinde veya miğferlerinde parlayan bir nesne (fener) taşıdıkları söylenmiştir. İnsanları aniden yokluktan varoluşlarıyla, yine aniden yoklukta kayboluşlarıyla şaşırtmışlardır.

UFO pilotları olarak tarif edilen varlıklar, Orta Çağın hava perilerinden kesinlikle ayırt edilemezler. 1850'de, bu ultra varlıkların bir türü -lutinler- Fransa'da, Poitou'da sık sık görünmüşlerdir, burası son zamanlarda UFO'ların en favori iniş alanlarından biri hâline gelmiştir. Paris'teki Ulusal Kütüphane'de, hava perileri ve lutinlerin faaliyetlerinin birkaç tarifi bulunmaktadır.

Ünlü Paracelsus'un fikrine göre, bu varlıklarla konuşmak mümkündür, görünür ve soralara cevap verebilirler ve dünyadaki faaliyetleri önceden tahmin edilemez ve sıklıkla tahrip edicidir. Aslında bunu halka açıklamak eğiliminde değildir ama şöyle der: "Onlarla temasa geçmek isteyenler hastalanabilir; bu varlıklar aramızda kalmak veya bizimle dost olmak için değil, onları anlamamızı sağlamak için görünüyorlar. Doğruyu söylemek gerekirse, bu görünüşler korkunçtur. Ama neden başka türlü olsun ki?"

Tarlalardaki sembolik anahtarlar, muhtemelen, yeni ve tamamıyla unutulmuş olan hakikatleri anlamamız için bizlere verilmiştir.

İnsan zekâsı için çok çarpıcı ve şaşırtıcı olan UFO fenomeni ve tezahürleri, yüzyıllardan beridir süren okült fenomenlerin günümüzdeki biçimlerinden başka bir şey değillerdir. Birçok insan geleneksel dinlerden yüz çevirmiş ve dış uzaydan gelecek "kurtarıcıları" beklemektedir - bu fenomenlerin, gezegenler arası uzay gemileri ve uzaylılar hayalleri ile ilişkilendirilmesinin sebebi budur. ■

Kaynak: AURA-Z DERGİSİ, Cilt 2, Sayı 1

META FM
105.6

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

Brezilyalı Medyom

FRANCISCO CANDIDO XAVIER

Brezilya'da F.C. Xavier'den daha büyük medyom yetişmemiştir. Bu sene zarfında bu ülkenin hemen hemen her spiritalist teşkilatı ve ruhçu gazetesi, diğer Güney Amerika ülkeleriyle birlikte, onun 40 yıllık hayret verici medyomluk özelliğini kutlamıştır. Bu gazetelerin çoğu bu törene sayfalarının yarısını ayırmıştır. Bazıları ise, yalnız ondan bahseden bir sayı basmıştır. Güney Amerika'daki ruhçular Francisco'yu 20. yy'ın en hassas psişik anteni kabul ederler.

Francisco Candido Xavier'in şahsında, daha ziyade Chico Xavier olarak çağrılan büyük, fakat mütevazı Brezilyalı ile, dünya spiritalist hareketi, dünyanın en harikulâde hassas kimsesini bulmuştur. Xavier 90'dan fazla eser vermiştir. Bunların çoğu, uzun boylu ve evvelce Roma senatörü olan bedensiz varlık Emmanuel tarafından dikte ettirilmiştir.

Chico, Minas Geraes eyaletinde Uberaba'da yaşar. Kendisinden ayrılmayan meslektaşısı medyom Dr. Waldo Vieira ile iki odalı bir evde oturmaktadırlar. Gerek insan gerekse medyom olarak karakteri itibarıyla, Chico fevkalâde bir kimsedir. Hiç şüphe götürmeyen garip bir sadelik ve samimiyet, inançlarının berraklığını 40 yıldan fazla bir müddetle karakterine yerleştirmiş, verdiği eserlerle daha canlı olarak ifadesini bulmuştur.

Chico Xavier'e yaklaşanlar, ondan yayılan ve gözlenmesi kolay olan kabiliyetlerine hayran kalırlar.

Şimdi 85 yaşındadır ve bir işçi ailesinin 8. erkek evladı olarak doğmuştur. Beş yaşında anasını kaybetmiş, küçük yaşından beri de, görünmeyen âlemle temas sağlayan rüyetler görmüştür.

Xavier, spiritüalizm ile ilk defa 16 yaşında iken temas geçti. Daha çok "durugörü" gücüne sahipti. Fakat suları çalkantılı bir göle benzeyen zihni henüz karışık. Her şey onun lehinde gelişti. Kendine olan güveni arttı ve engin iç huzura kavuştu. Artık zihni, durulmuş bir göl suyu gibi sakindi.

EMMANUEL İLE TEMASI

Chico Xavier, ancak o zaman hakikaten iki hayat sürmeye başladığını bize anlatıyor. Baş ucunda Emmanuel olduğu hâlde, bedensiz varlığın refakatinde sürdürdüğü yüce hayat-çünkü O, Chico'nun ruhsal rehberidir ve dünya insanları arasında sürdürdüğü daha önemsiz hayatı, eğitimi ve gelişmesi, mürşidi Emmanuel sayesinde. Çünkü onun yetersiz eğitimini Emmanuel tamamlamıştır. O ona hâlâ birçok şeyler öğretmektedir. Terbiye ve görgüden gramere kadar... Ve bu suretle, bu dünyaya ait olan daha önemsiz hayatında, Chico'nun ilk merhaleyi aşmadığını öğrenmiş olduk. Daha "yüce" hayatı hakkında -ki onu "görünmeyen"ler arasında geçirir- (birçok okumuş ve edebiyata aşina kimseyle yazarların sahip olmak için çok fedakârlığa razı olacakları bir üslupla) sayısız kitaplar yazmıştır.

Xavier'in harikulâde medyomluk özellikleri, "psikografi", ruhsal yazı şeklinde ortaya çıkar. Onun her iki elinde bir kalem olduğu hâlde, hatta bazen çeşitli lisanlardan, çeşitli konular hakkında yazdığı söylenmektedir. Bir defasında İngilizce ve Fransızca olarak, "psikografi" yapmış ve Shakespear'den bir sone, Ronsard'dan bir şiir yazmıştır.

Chico Xavier'in ünü 1932 yılında başladı. Çalışmaları yaşadığı ufak Pedro Leopoldo kasa-

Onun cömert ve menfaat gözetmeyen davranışı, ruhunun temiz moral kalitesini yansıtır ve hakikî medyomluğun "beşerî hizmet" olması icap ettiğini açıkça belirtir.

hakiki medyumluğun "beşeri
icap ettiğini açıkça belirtir.
la hazzı, verirken duyar, şu söz-
eder: " Benim paraya ihtiyacım
yada insana en fazla zevk bah-
tırıştır."
vier iki odalı bir evde fakirane
Bunlardan birinde uyur ve ya-
iima beraber yaşadığı dostu Dr.
e paylaşır.
daları çok yalındır. Sadece iki
yola, bir ufak masa ve basit bir

Chico Candida XAVIER

Ve bunu, ne hay-
ranlarının vereceği mil-
yonlara borçlu olurdu ne
de muayene olmak üzere gelen kalabalık top-
luluğa... Sadece 90 kitabının baskı hakkı bunu
temin ederdi.

Örneğin, "PARNASSUS FROM BEYOND
THE TOMB" 8. baskısına ulaşmış ve geliri ile
önemli bir yetimhane St. Paulo'da işletilmektedir.

KENDİSİ ÖRNEK OLUYOR

Fakat o, bunlardan söz etmekten hoşlan-
maz ve eğer söz etmek zorunda bırakılırsa,
"Ben, övünülecek bir şey yapmadım." der. "Sa-
dece Yukarı'nın yardımıyla kardeşlerimin ıstira-
bını dindirmek üzere, fakirane ümit tohumları
serptim." diye ekler.

Birçokları, çalışacak güce sahip olmadık-
larından, açlıktan ıstırap çekmekte. Chico
bundan söz ederken kendi derdini unuttur. Bir
gözü kör diğeri % 20 oranında görür, buna
rağmen her gün Tarım Bakanlığı'ndaki işine
devam eder, oradan aldığı ufak aylığı dağıtır.
İslah olmayan bir yardımseverdir ve kapısına
dadanan dilencilere bütün aylığını verir. AL-
LAN KARDEC'in müritleri için "İNSANOĞLU,
ZEKÂT SAYESİNDE KURTULUR." Ancak bu te-
zin en hararetle savunucularına kıyasla Chico
bütün sınırları aşar.

Bu itibarla Hristiyan Spiritüalist Birliği
üyeleri, fazla ileri gitmemesi için, onu kollarlar.

Harikulâde hafızaya sahip olan Chico Xa-
vier, bir ismi duyduktan sonra, onu asla unut-
maz. O insanları yüzlerinden hatırlamaz. Hiç

**dirmek üzere, fakirane ü-
tohumları serptim."**

TÖR olan,
MANUEL il

TEBL

Med
Dr. Cesar B
eder:

"Birç
lediği and
der. Fakat

Onu
dikleri zan
settirirler.

gun görme
larından b

Xavier'in v
en hafif şe
ret uyandı

bozulmaz,
O, ya

Başlı
men yuma

başlar. No
kâğıtlar bl

O ya
cümleler n
lür; tercih

lemdir.
Az v
hızlı yazar
yet Chico'n
ışıği altınd

dolap. Diğer oda hem misafir odası hem salon hem de çalışma odasıdır.

75 yaşında, gözleri az görür ve romatizma hastası olan Chico, her sabah saat 5'den evvel uyanır ve evlerinin arkasındaki bahçedeki -Vieira ile diktikleri-sebzeleri sulamaya çıkar.

"Şu gördüğünüz ufacak toprak parçasından, bizim fakirlere çok çorbalık sebze üretilmektedir." dedi Xavier, yeşilliği işaret ederek...

Chico genellikle şalvar gibi bol pantolona gezer, kravat takmaz ve arzu etseydi, zengin hayata kavuşurdu.

Ve bunu, ne hayranlarının vereceği milyonlara borçlu olurdu ne de muayene olmak üzere gelen kalabalık topluluğa... Sadece 90 kitabının baskı hakkı bunu temin ederdi.

Örneğin, "PARNASSUS FROM BEYOND THE TOMB" 8. baskısına ulaşmış ve geliri ile önemli bir yetimhane St. Paulo'da işletilmektedir.

KENDİSİ ÖRNEK OLUYOR

Fakat o, bunlardan söz etmekten hoşlanmaz ve eğer söz etmek zorunda bırakılırsa, "Ben, övünülecek bir şey yapmadım." der. "Sadece Yukarı'nın yardımıyla kardeşlerimin ıstırabını dindirmek üzere, fakirane ümit tohumları serptim." diye ekler.

Birçokları, çalışacak güce sahip olmadıklarından, açlıktan ıstırap çekmekte. Chico bundan söz ederken kendi derdini unuttur. Bir gözü kör diğeri % 20 oranında görür, buna rağmen her gün Tarım Bakanlığı'ndaki işine devam eder, oradan aldığı ufak aylığı dağıtır. İslah olmayan bir yardımseverdir ve kapısına dadanan dilencilere bütün aylığını verir. ALLAN KARDEC'in müritleri için "İNSANOĞLU, ZEKÂT SAYESİNDE KURTULUR." Ancak bu tezin en hararetli savunucularına kıyasla Chico bütün sınırları aşar.

Bu itibarla Hristiyan Spiritüalist Birliği üyeleri, fazla ileri gitmemesi için, onu kollarlar.

Harikulâde hafızaya sahip olan Chico Xavier, bir ismi duyduktan sonra, onu asla unutmaz. O insanları yüzlerinden hatırlamaz. Hiç

kimseyi normal olarak yüzünden tanıyamadığını itiraf eder, çünkü gözlerinin ona pek yardımcı dokunmaz. Onun dostu Waldo Vieira, bu fedakârlığın kendisine ne kadar pahalıya mal olduğunu bilir. "Biz öğütle hiçbir sonuç elde edemeyiz, çünkü adam hakikaten inatçıdır; o kadar fazla mesaiden sonra, tam körlük derecesine ulaşır ve birkaç gününü, kilitli ve karanlık bir odada geçirerek, görüşünü arttırmaya çalışır."

"Sadece Yukarı'nın yardımıyla kardeşlerimin ıstırabını dindirmek üzere, fakirane ümit tohumları serptim."

Hâlimden şikâyet edecek yerde, bu zorunlu dinlenme hâllerinde, zamanını düşünmekle, tefekküre dalmakla geçirir ve 2000 yıl önce bir ROMALI SENA-

TÖR olan, o yüce manevî varlık, müşşidi EM-MANUEL ile fikir mübadelesinde bulunur.

TEBLİĞLERİN ALINIŞ ŞEKLİ

Medyum ile uzun yıllar ilişki kurmuş olan Dr. Cesar Burnier, Chico'yu şu kelimelerle izah eder:

"Birçok kimse, Bay Francisco Xavier'in dediği anda ruhlarla görüşebileceğini zanneder. Fakat o onları asla davet etmez.

Onun ikamet merkezinde, varlıklar dileedikleri zaman ve şekilde mevcudiyetlerini hissettirirler. Bu kelimeler üzerinde durmayı uygun görmekteyim, çünkü "DOKTRİN" in yasaklarından birçok kimse habersizdir. Francisco Xavier'in varlıkları kabul ederken, adalelerinin en hafif şekilde gerilmemesi enteresan ve hayret uyandıran bir niteliktir. Onun çehre hatları bozulmaz, görünüşü sakinidir.

O, yazarken şu tavırları takınır:

Başını sol eline dayar, gözlerini tamamen yumar ve kurşun kalemini alır, yazmaya başlar. Normal olarak çizgisiz kâğıda yazar ve kâğıtlar blok hâlinde önüne yığılmış durur.

O yazarken, sanki kâğıt çizgiliymiş gibi, cümleler mutlaka paralel şekilde kâğıda dökülür; tercih ettiği yazı aracı ise daima kurşun kalemidir.

Az veya fazla sürat -bazen son derece hızlı yazar- irtibat kuran varlığa bağlıdır. Nihayet Chico'nun, herkesin önünde lâmbanın tam ışığı altında çalıştığını da itiraf edeyim."

(Devam Edecek)

Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Alin ASLAN, Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

HAÇIN tahtasının, Set tarafından Âdem'in mezarına dikilen ağaçtan yapıldığı kabul edilir. Ayrıca, bu ağaç, İsa'nın dünyadan ayrılışından sonra, O'nun mucizelerinin gerçekleştiği tüm evrene yayılmıştır. Kıyamet gününde, İsa'nın kolları arasında tekrar ortaya çıkacaktır. Hristiyan ikonografisi, bu haç simgesini alarak, İsa'nın ıstırabını ifade etmek için kullanmıştır.

Dört ana türde haç vardır:

1. Dört kolu birbirine eşit olan "**Yunan Haçı**"
2. Alt kolu ötekilerden uzun olan "**Lâtin Haçı**"
3. "T" biçimindeki "**Aziz Antonius Haçı**"
4. "X" biçimindeki "**Aziz Andreas Haçı**".

Bu dört türdeki haç, hiçbir zaman birbirini çelmez. Her biri yaşanmış ve yorumlanmış bir algılamayı ortaya koyar. "T" harfi şeklindeki haç, üzerinde yılanla birlikte, yapılan sunak ritüeliyle ölümü yenmeyi simgeler. Ayrıca bunun **Eski Ahit**'te de gizemli bir anlamı bulunmaktadır. Çünkü İshak'ın sırtında taşıdığı tahta da haç biçimindeydi.

"**Tek traversli haç**" İncil'in haçıdır. Onun dört kolu, İsa'ya doğru çekilen insanlığın bütününde bozulmuş olan dört elemanı simgeler. Yere çakılmış olan haçın ayağı, derin temellere dayanmış inancın simgesidir. Haçın üst kolu, göğe doğru yükselen ümidi simgeler. Haçın genişliği, düşmanlara kadar uzanan iyiliğin; uzunluğu(yüksekliği) ise, sonuna kadar azmin simgesidir.

Yunan haçının dört kolu eşittir ve bir kareye oturtulabilir. Lâtin haçında dikey kol, eşit olmayan şekilde bölünür. Bu bölünme; ayakta duran ve kolları iki yana açık bir insanın ölçülerindedir ve bir dikdörtgene oturtulabilir. Yunan ve Lâtin Kiliseleri özellikle yerde bir haç oluştura-

cak şekilde inşa edilmiştir ama kuşkusuz istisnaları da yok değildir.

"**İki traversli haç**" üst kısmıyla Pavlus'un şu alaycı ifadesini yansıtır: "**Museviler kralı İsa...**". Alt kısım ise İsa'nın kolunun uzandığı yerdir. Bu haç şekline Yunanistan'da daha çok rastlanır.

"**Üç traversli haç**" kilise hiyerarşisinin simgesi olmuştur.

Ayrıca, İsa'yla ilgili olmak üzere, "**dirilişi ve sabrı**" simgeleyen haçlar da bulunmaktadır. Diriliş kavramı, alev ve bayrak ile simgelenmiştir.

"**İki traversli haç**" türlerinden birinde, kanatları açık olmayan bir şahin ve kanatları açık bir **kartal** bulunmaktadır. "**İki traversli haç**" türlerinin kurdeladan örülmüş başka birinde de insanın, ilâhî ve beşerî yanlarının birleşmesi simgelenmiştir.

Bazı haçlarda gördüğümüz hayvan figürlerine gelince; bu konu, M.Didron'un "**Tanrı'nın Tarihi**" adlı kitabında ele alınmıştır. Korku veya sevgi kavramlarıyla birleştirilerek yorumlanan bu figürlerin simgesel anlamı şöyledir: Kartal ve tavuskuşu "**gurur**"un, şahin ve aslan ise "**vahşet ve kaba kötülük**"ün simgeleridir. Ayrıca, bu figürlerin, İsa'nın çeşitli yönlerinden bazılarını ifade ettiği de belirtilmiştir. Bu, kuşkusuz M.Didron'un yorumudur.

Aslında, "**aslan**"; İsa'nın haç üzerinde ölerək, krallığını ortaya koyuşunun simgesidir. Tavuskuşu ise, ilâhî bilgeliğin O'nun tarafından vahyini ifade eder. O aynı zamanda sözün (kelâmın), ışığın (nurun) tezahürünü de simgelemektedir. "**Kartal**", göksel yüksekliklerde bulunan "**kurtarıcı**"nın süptilitesini ortaya koyar.

(*) Kaynak: DICTONARIE DES SYMBOLES, Jean Chevalier, Alain Gheerbrant

"**Şahin**", peygamberlere özgü vizyonun tutarlı-
ğının ifadesidir.

Bazı haçlardaki bu hayvan figürlerinin canlı ve dimdik duruşları da, "**kurtarıcı**"nın kişilik özelliklerinden birini ortaya koymaktadır. Ayrıca, bazı haçlardaki "**sapa sarılmış yılan**" şeytanın simgesi olup, haçın sapı tarafından ezilmiş olduğu için eğilip bükülmüştür. Bu hâliyle yılan; "**güvercin**"le temsil edilen insan ruhunu yok etmeye çalışmaktadır. Fakat güvercin, bu tehdide rağmen, gücünü aldığı ve kendisini şeytanın zehrinden koruyan kaynak tarafından haça doğru bakmaktadır.

Haçın aynı zamanda ve kozmik bağlamda "**yaradılış**" anlamı da vardır. Eski bir inanca göre, haçın tahtasının ölüleri diriltme etkisi bulunmaktadır. Bunun nedenini de, onun cennette dikili hayat ağacının odunundan yapılmış olmasına bağlarlar.

Kelt haçı bir dairenin içine oturtulmuştur ama dört ucu dairenin dışına taşmıştır. Dairenin merkezinde de bir "**top**" vardır. Bu, merkezden etrafa yayılan ışınların simgesidir. İrlanda sanatının ilk zamanlarında da haç, dairenin içine oturtulur ve etrafına hiçbir süsleme yapılmazdı. Ama ikinci bir türünde uçlar yine dairenin dışına biraz taşar vaziyettedir. Bazı İrlanda haçlarında Kelt sembelleri bulmak olasıdır.

Ayrıca haç, "**dört**" sayısıyla bağlantılı olarak, "**dört elemanı**" (hava-toprak-ateş-su) ve bunların geleneksel nitelikleri olan "**sıcaklık**", "**kuruluk**", "**nem**" ve "**soğuk**"u da sembeler. Haçın kolları zaman ve mekân geçişini, keşistikleri yer (merkez) ise zaman ve mekânin değişmediği yerdir. Merkez, fizik dünya ile ruhsal dünya arasında geçiş ve iletişim yeridir. Orası aynı zamanda, zaman ve mekânın kopuş noktasıdır.

Asya'da haçın sembolizmi bu kadar zengin olmasa da önemi daha az değildir. Örneğin, dikey eksen; varlıksal hiyerarşiyi birbirine bağlayan bir eksen gibi ele alınmıştır. Yatay eksen ise, varlığın iç potansiyelinin belli bir dereceye kadar açılımının simgesidir. Ayrıca, dikey eksen, göksel etkinliği ve "**Purusha**"yı da sembeler. Yatak eksen, "**Purusha**"nın etkinliklerini

gerçekleştirdiği suların yüzeyi olarak ele alınmıştır.

Mısır'da "**Kulplu haç**", milyonlarca yıllık geleceğin simgesidir. Kulplu haç, **İsis**'e atfedilmiştir ama başka kutsal varlıkların elinde de gösterilmiştir. Ölümlülerin elinde olduğu zaman, **İsis** ve **Osiris**'in yanında sonsuz mutluluğun müjdesinin simgesidir. Onun etrafındaki daire, "**başı ve sonu olmayan**"ın simgesidir. Kulplu haç inisiyenin elinde olursa, onun trans hâlinde olduğunu ifade eder. Bazı Mısır tapınaklarında da rahipler haç şeklinde bir yatağa yatarlardı. Firavunların ve inisiyelerin alınlarına konan haç, yenilmesi gereken engellerin ötesindeki sonsuzluk vizyonunun simgesiydi.

Afrika'da haç sembolizmi anlamca zengin olup, kozmik bağlantılı bir mânâyâ sahiptir ve kozmosun bütünlüğünü sembeler. Kollarının uçlarında düşümlenmiş halkalar bulunan haç, güneşi ve onun uzaydaki rotasını sembeler. Kongo'daki Kasai'li Bantular'a göre haç, dünyanın organizasyonunu ve düzenini de sembeler. Bu haçın dikey eksen, ölü ruhların evi olarak kabul edilen yeryüzünün simgesidir ve yüksek semanın (Yüce Tanrı'nın evinin) simgesidir. Tanrı'nın bulunduğu yer de haçın merkezidir. Bu merkezden çıkan kolların üzerinde "**dört üstün deha**" yaşar. Yatay eksenin doğuya uzanan kolu iyi dehaların, batıya uzanan kolu ise kötü dehaların yeridir. "**Merkez**" aynı zamanda, ölümlerin yargılandıktan sonra "**doğu**"ya ve "**batı**"ya gönderildikleri yerdir. Bu dört ana plânın birinden ötekine dehalar ve ruhlar spiral bir yolla geçerler.

Guenon'a göre haç; aynı zamanda mekânsal bütünleşmenin ve zıtların birleşmesinin de simgesidir. Bu durum **Yin** ve **Yang**'ın birleşmelerine benzetilebilir. Bu sembolizmin, özellikle geleneksel Meksika mitolojisinde de yeri bulunmaktadır.

Meksika mitolojisindeki Ateş Tanrı (Xiuhtecutli) evrenin merkezindedir. Bu tanrının haçtaki yeri de merkezdir. Bu merkez, net olmayan bir görünümde, "**iyi**" ve "**kötü**"nün sentez edildiği yerdir.

(Devam Edecek)

ASKERİ UFO

YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE...

A.J.S.Rayl - Çev: Erhan KOLBAŞI

4) UFO'ların belli bir süre uçup uzaklaşmaları kadar görünüp hemen kaybolmaları da, bize neler yapabileceklerini kanıtlamak üzere düzenlenmiş gösterilerdir.

5) UFO'ların görünüp hemen kaybolmalarının zamanla iniş veya doğrudan temasla sonuçlanmaya başlaması, bir tür süreç veya program yürütülmekte olduğunu düşündürmektedir.

Bu dökümanın bir kopyasını almayı çok istedim. Gizlilik derecesi verilmemiş olan kapak sayfasının bir fotoğrafını çektim. Fakat Fort Leavenworth'le işimin bitmesini istemiyordum. Bu yüzden tuvalete gidiyor, orada gizlice ve büyük bir dikkatle notlar alıyordum.

Hayatımın en korkunç kumarını oynuyordum ama o rapordan bir türlü uzaklaşmıyordum. Yeminimi çiğneyerek kendimi riske attığımı biliyorum fakat bu, zamanımızın en önemli yayını ve bundan daha önemli bir şey düşünmüyorum. Kamuoyu aldatılıyor ve bütün bu geçen yıllar boyunca bu konular hakkında her şey saklanıyor. Bu, tarihin en büyük bilimsel ve politik skandalıdır. Bütün bunların ötesinde, kaybedecek neyim var? Şu anda 64 yaşındayım. Beni öldürecekler mi? Ben gerçeği söyledim. Dürüstlüğüm ve güvenilirliğim hâlâ geçerlidir. Hükümetimiz ne zaman gerçeği açıklayacak?

Bugün: 27 yıllık ordu hizmetinden sonra Dean emekli oldu ve Tucson-Arizona'daki Pima kasabası Polis Şefliği'nde Acil Durum Hizmetleri Bölümünde 14 yıllık başka bir kariyere başladı. 1990 yılında Arizona Üniversitesi

(Geçen Sayıdan Devam)

tesinde UFO'lar hakkında bir konferans verdi. Konuşma yerel basından da destek buldu. Arkasından Polis Şefliği bölümündeki terfisi reddedildi. Çünkü UFO'lara inandığını söylüyordu. Dean dava açtı ve Mart 1992'de mahkeme sonuçlanmadan uzlaşmaya varılması ile davayı kazandı. Şu anda emekli olan Dean, birkaç UFO organizasyonunun üyesi oldu ve fırsat buldukça konferanslar vermeye başladı. Bütün yasal yolları deneyerek NATO dökümanının üzerindeki gizliliği kaldırmak ve bütün tanıkları UFO'lar konusunda Kongre'de yapılıcak bir oturumda toplamak için uğraş veriyor.

Resmî Yanıt: O dönemde SHAPE tarafından yayınlanmış olan gizli belgelerimizin listesi, Mr. Dean'in sözünü ettiği belgeyi içermemektedir. Askerî personel hakkındaki dosyalar her şart altında ulusal denetim altında tutulmaktadır. Mr. Dean'in sahip olduğu -eğer sahip ise- güvenlik kleransı hakkındaki bilgi sadece Birleşik Devletler yetkilileri tarafından yayınlanabilir. (SHAPE'deki Basın ve Halkla İlişkiler Bürosu Başkan Yardımcısı, Alman Hava Kuvvetleri'nden Yarbay Rainer Otte'nin açıklaması)

Eleştirmenin Köşesi: "Bu büyüleyici bir öykü, ancak bu gibi fantastik iddiaların güvenilirliği, bir kişinin tanıklığından daha fazlasını gerektirir." diyor UFO Araştırmaları Merkezi'nden Jerome Clark. "Farklı kişilerce doğrulanmadıkça, bu da ilk UFO döneminden bu yana yayınlanmış pek çokları gibi şaşırtıcı bir öykü olarak kalacaktır."

GALİLE PROJESİ

Adı: Bob Lazar, bağımsız sözleşmeli bilim adamı ve iş adamı.

İddiası: 1988 yılı sonlarında ve 1989 başlarında, Orta Nevada'da Nellis Hava Üssü'nde dokuz adet dünya dışı uzay gemisinin araştırma ve deneme çalışmalarında sevk sistemleri mühendisi olarak görev yapmış olduğunu iddia ediyor.

Özgeçmişi: Lazar, 1982'den 1984'e kadar, New Mexico'daki Los Alamos Ulusal Laboratuvarı'nın mezon fiziği laboratuvarında, Q seviyesinde güvenlik kleransı ile çalıştığını söylemektedir. 1985 yılında yasal bir randevu satın alarak işinden ayrıldı. Yatırımı o kadar kâr getiriyordu ki, bir süre tam gün işte çalışmak gereğini duymadı. 1986'da Nevada'ya taşındı. 1988 yılında bilimsel faaliyete geri dönmek isteyen Lazar, çok gizli Galile Projesi'nde çalışmak üzere tutuldu. Lazar, 1989'da o zamanlar Nevada Las Vegas'taki CBS'e bağlı KLAS TV için çalışan George Knapp'in düzenlediği ve mahallî olarak yayınlanan programda yalan makinesi testinden geçti.

Hikâyesi: 1988 yılında, bilim çevresine tekrar katılmaya karar vererek çeşitli şahıslara özgeçmişimi gönderdim. Sonunda, Deniz Kuvvetleri İstihbarat Dairesi'nde çalışmak üzere bir firma ile görüştüm ve 1988 sonunda gelişmiş sevk sistemleriyle ilgili bir projede gerektiğinde göreve çağrılacak şekilde çalışmak üzere tutuldum. O aşamada bütün bildiğim bundan ibaretti.

Çok geçmeden başka bilim adamlarıyla birlikte Nellis Hava Üssü'nde 51 no'lu bölge denilen yere götürüldük. Oraya varınca, pencereleri karartılmış bir otobüse bindirilerek, S4 adı verilen tesisin bulunduğu, Papoose dağlarıyla çevrili, Papoose kuru göl yatağının güneyine doğru yaklaşık 24 km gittik.

Âmirim ve çalışma arkadaşımınla tanıştım ve bize, Amerikan hükûmeti tarafından her nasılsa ele geçirilmiş dokuz adet disk şek-

lindeki dünya dışı uzay gemisinin incelenmesi için hazırlanmış Galile Projesi'ni de içeren bir brifing verildi.

Bu disklerden birinin çekim-sevk sistemi ve reaktörünü incelemek ve esas olarak bu aracı neyin çalıştırdığını ortaya çıkarmak üzere yeniden mühendislik çalışmasına atanmıştım. Şüphelerime rağmen, bu diskin düştükten sonra ele geçirilip geçirilmediği konusunda bir fikrim yoktu. Çünkü diskte herhangi bir hasar görünmüyordu. Brifing raporlarında, daha önceki mühendislik araştırmalarında elde edilmiş bilgilerin yanı sıra birkaç diskin resimleri de bulunuyordu.

Hem şaşkına dönmüş hem de heyecanlanmıştım. Fakat her yerde tepeden tırnağa silâhli nöbetçiler vardı. Üstelik burası aklınıza gelen her şeyi rahatlıkla sorabileceğiniz türden bir yer değildi. Güvenlik önlemleri gerçekten bunalıcıydı. Her yerde, hatta banyoda bile yanınızda birisi bulunuyordu. Üzerinizdeki yaka kimliği biraz yerinden oynasa bir nöbetçi kafanızın üzerine bir silâh dayıyordu ve âmiriniz gelinceye kadar sizi kımıldatmıyordu. Nöbetçiler âdeta bunun için yaşıyorlardı.

Zaman zaman her şey gerçek üstü gibi görünüyordu. Bazı duvarlarda, benim Spor Model adını verdiğim ve üzerinde çalıştığım diskin posterleri vardı. Şöyle yazıyordu: Onlar buradalar!

Ben sadece disklerden birinin güç kaynakları ve sevk sistemleri ile uğraşıyordum. Bir tanesinin içine birkaç defa girmiştim. Disk yaklaşık 4,5 m yüksekliğinde ve hemen hemen 15,8 m çapındaydı. Parlatılmış paslanmaz çelik veya alüminyuma benzer bir görünümü vardı. Metal olup olmadığını bilmediğim için üzerinde test yapmadım ama elimi üzerinde gezdirdiğimde metal gibi bir soğukluk hissettim. Metale benziyordu. Hiçbir fiziksel bağlantı noktası, kaynak yeri, civata veya perçin görünmüyordu. Sanki birbiri içine en-

jeksiyon yapılmış gibiydi.

İçinde, normal ölçülerde bir insanın rahatça kullanamayacağı kadar küçük koltuklar vardı. Aracın uç kısımlarında başımı çarptım ve tavanın aşağıya doğru 1,8 m eğimli olduğunu saptadım. Aracın hiçbir yerinde dik açı yoktu. Her şey kavisliydi.

Antimadde üreten ve sonra onu bir imha reaksiyonunda madde ile tepkimeye sokan reaktör sadece 45,7 cm çapında, 30,5 cm uzunluğundaydı ve diskin tam merkezine yerleştirilmişti. Âdeta, meydana gelen her şeyin bir öncekinin sonucuna bağlı olduğu küçük bir bale gösterisi gibi çalışıyordu. İçindeki protonları hızlandırma yöntemi ve ısının elektrige dönüştürülme şekli, hiçbir artık ısı ve enerji bırakmayacak derecede düzgündü. %100 dinamik verime yaklaşıyordu ki bu gerçekten olağanüstü bir düzeydi. Termodinamik yasalarını göz önüne aldığınızda, bu imkânsız görünüyordu. Bütün söyleyebileceğim, bu teknolojinin, bizim 20. yüzyılda sahip olduğumuz bilginin ötesinde bir şey olduğudur.

Reaktör dünyada mevcut olmayan bir element ile yüklüydü. Benim bu programa katkımın bir bölümünü de, bu elementin, elementler şemasının neresine yerleştirileceğinin bulunması oluşturuyordu. Fakat element hiçbir yere uymuyordu. Sonunda onu 115 atom numarasına yerleştirdik. Bir süredir, 113,114 ve 115 civarındaki elementler durağan ve radyoaktif olmayan elementler oldukları ileri sürülmektedir. Belli ki gördüğümüz de bu idi. Element 115 durağan bir element. Ancak bazı ilginç özelliklere sahip. Reaktörün içinde yakıt olarak kullanılabilirdiği gibi, aracın çekim yükselticileri tarafından artırılan ve güçlendirilen bir enerji alanının kaynağı olarak da kullanılabilmekte. Başka bir deyişle, element aracın hem yakıtı hem de sevk unsuru durumunda.

Üzerinden üçgen şeklinde parçalar kesilmiş ve reaktörün içine yerleştirilmiş, element 115'ten yapılmış, gümüş dolar büyüklüğünde-

ki disklerin bir deposu vardı. Bakır renginde ve oldukça ağırdı. Radyoaktif olmamasına rağmen zehirli bir madde olduğunu varsayarak, ona göre hareket ettik.

S4'deki bütün disklerde, diskin tabanındaki üçlü bir plâforma yerleştirilmiş 3 adet çekim yükselticisi vardı. Bunlar sevk aygıtlarıydı. Aslında bunların görevi çekim dalgalarını, dünyanın çekim dalgalarından daha yüksek faza ulaştırmaktı. Araç iki modda çalışıyordu: Omicron ve Delta. Bunlar kaç tane çekim yükselticisinin kullanımda olduğunu gösteriyorlardı. Omicron modunda sadece bir tek yükseltici kullanılıyor, diğer ikisi de eksenleri etrafında dönerek diskin içine doğru kıvrılıyorlardı. Omicron modunda araçlar gerekli olduğu kadar yükselip havada durabiliyorlar, ama daha fazlasını yapamıyorlardı. Ancak, atmosferi terk etmek için üç çekim yükselticisinin gücü maksimuma getiriliyor ve gidilmek istenen yer üzerinde odaklanıyordu. Sonuç olarak, araçlar lineer modda seyahat etmiyorlardı. Aksine, disklerin, zaman ve uzayı çarpıtmak için kendi çekim alanlarını oluşturdukları ve hedeflerini kendilerine doğru çektikleri sonucuna vardık.

Bir öğleden sonra, çalışma arkadaşım ile birlikte kurmuş göl yatağına doğru yürüyorduk. Üzerinde çalışmakta olduğumuz disk (spor model) hangardan çıkarılmış ve yerden yükselmeye başlamıştı. Sadece çok hafif bir ıslık sesi dışında hiçbir ses çıkarmıyordu. Yerden yaklaşık 9 m yüksekliğe kadar çıkmıştı. Duyulan ıslık sesi kesildi ve araç sağa sola hareket ederek sessizce havada asılı kaldı. Tam anlamıyla şaşırtıcı bir olaydı.

Projenin diğer yönlerinin ayrıntılarını içeren brifing raporlarını okumak için ara sıra ve kısa zaman aralıkları ile bize izin verilmesine rağmen, bilgilerin bölümlenmiş olması nedeniyle, benim okumama izin verilen bütün bilgi ve tecrübeler bu kadardı. Güç ve sevk sistemleri ile ilgili olarak okuduğum raporlar doğruydular ve bunların doğruluğunu sistem üzerinde bizzat çalışarak saptamıştım.

(Devam Edecek)

ZAR*

POSESYONU

* William SARGANT - Çev: Yasemin TOKATLI *

1963

'te Hartum'a ilk gidişimde, Dr. Basher bana **Zar şifası diye adlandırılan, antik bir akıl hastalığı tedavi şeklini** gösterdi. Dr. Basher'i beni bu törenlerden biri-

ne götürmeye ikna edene kadar, sanırım o da Ortadoğu'da geniş biçimde kullanılan bu metotla ne ilgilenmiş ne de törenlere katılmıştı. **Bu metodun ardındaki teori atmosferin Zar'larla; bir kişiye girmek için bekleyen iyi veya kötü ruhlarla dolu olduğuydu.** Hristiyan bir ülke olan Etiyopya'da, Zar'lar genellikle İblis diye adlandırılırlar. Diğer yerlerde, Kenya'da olduğu gibi, "Pepolar" olarak da adlandırılabilirler. Ama mesele nasıl isimlendirildikleri değil, **insan varlığındaki hastalığa sebep olan aynı işleve sahip olduklarıdır.** Tedavcinin hedefi, hasta kişiyi ele geçirmiş olan belirli tipteki Zar'ı bulmak ve ruhu ya dışarı çıkartarak, yerine daha uygun bir Zar koymak ya da hastayı içindeki belirli bir Zar'la yaşamaya ikna etmektir; musallat Zar ile hasta uyumsuzluktan çok, uyum içinde birlikte yaşamayı öğrenebilirler, tıpkı Batılı insanın kendi kişilik sorunlarıyla yaşamayı öğrenmek zorunda olması gibi.

Birçok farklı Zar'ın, çeşitli şartlarda bedene girebildiklerine inanılır. Bu şartlar çoğunlukla Batılı kültürlerdeki herhangi bir endişe nevrozu, bir depresyon, hatta şizofreni hızlandıran şartlara çok benzemektedir. Örneğin Zar'lar, bir kişi ahlâki bir kuralı ihlâl ettiğinde veya çocuk doğurmayı takiben veya kazalar veya ciddi fiziksel hastalıklardan sonra bedeni ele geçirirler. Sudan'da "doktor" Zar'lar, "Abisinli" Zar'lar, "leopar" Zar'lar ve "çocuk öldüren" Zar'lar

olabilir. Bunlar iyi veya kötü olabilirler. Genellikle musallat ruhlar Sudanlı değil, komşu ülkelerden veya bölgelerden Zar'lardır ve Sudan'da bir "İngiliz" Zar bile mevcuttur!

ZAR ŞIFACILARI

Bir Zar tarafından ele geçirildiği düşünülen kişi için ilk adım, bir şifacıya gitmektir. **Hastanın gösterdiği belirtiler hakkında sorular ve uzun konuşmalar sayesinde, şifacı; hangi Zar'ın hastayı ele geçirdiğine dair ipuçları elde eder.** Sonra bir dans etme dönemi olabilir ve eğer hasta belirli ritimlerle transa geçerse, bu Zar'ın tipini teyit edecektir. Zar'ı dışarı çıkartmak için yapılan tören uzun olabilir; tekrarlanan bitap düşme noktasına kadar dans etmelerle ve sonunda bir hayvanın kurban edilmesiyle muhtemelen iki gün sürer. Eğer hasta fakir ise, kurban tavuk gibi nispeten ucuz bir hayvandır; ama zengin bir aile söz konusu olduğunda resmî törenin bir parçası olarak bir deve bile kesilebilir. Transtan sonra, şahsiyetin çözülmesi ve çöküş oluşmakta, hasta; musallat Zar'dan kurtulmuş veya onunla daha uyumlu olduğunu hissederek uyanabilmektedir.

Üç veya dört farklı yerde Zar şifasını görme şansına eriştim. İlki Sudan'daydı, diğerleri Kahire ve Etiyopya'da. Dr. Basher'in kliniğindeki bir hasta, metodunu inceleyebilmemiz için bizi bir Zar şifacısıyla temasa geçirdi. Derin depresyona girdiğinde bu kadın hasta, elektrik şok tedavisi için kliniğe gelmekteydi ama daha hafif krizlerinde, Zar törenlerine katılmak ona yetiyordu. Hartum davul töreninde kaydedilen tem-

* Bir insanı esir almaya çalışan iyi veya kötü ruh.

po ve ritmin; daha sonra İngiltere'de denendiğinde sıradan insanları da transa sokmada etkili olduğu bulunmuştur. Bir toplantı esnasında bu kaydedilen müziği çaldığımda, bir kadın doktor bana bunun, etkileri çok güçlü olduğundan rahiplerin kontrolü dışında yasak olduğu söylenilen, eski Yunan'ın ilki kısa ikincisi uzun olan iki heceli vezin şeklinin ritmine benzediğini söyledi.

Zar törenleri esasında kadınlar içindir, erkekler bu töreni yönetmede yer alırlar. Sudan Zar töreninin erkek lideri bana, kendisinin ergenlik çağında kaderini bir şifacı olmak üzere çizen özel ve "şahsi" bir deneyim edindiğini söyledi. Bu metotları kullanan birçok şifacı da bu gibi trans deneyimlerinden geçmişlerdi; ister kendiliğinden ister başkalarına uygulayacakları metotlara olan büyük imanlarını veren öğretmenlerinin yardımıyla.

Ele geçirdiği veya bir zamanlar ele geçirmiş olduğu düşünülen Zar'ları temsil edecek biçimde giyinmiş kadınlar gördük. Örneğin, eğer bu İngiliz Zar ise, kadın bir sigara içerek ve bir baston sallayarak geliyordu ve transta ise İngilizceden bozma bir dile benzeterek konuşuyordu.

Müslüman kadınlar çok kapalı bir hayat sürerler, oldukça sade olan evlerinde bile örtülüdürler. Zar törenlerindeki haftada veya iki haftada bir olan heyecansal boşalmalar, trans deneyimleri ve de ruhlarla uzlaşma veya onları kovma hisleri, çoğunlukla bu duygusal olarak aç ve gergin eşlere yardımcı olur. Bu kültürün, bazen, bir kadının kocasını kaybetmekten korktuğu durumlarda da işe yaradığı bildirilmektedir. Eğer kadın kocasının bir başka eş almak üzere para biriktirdiğinden kuşkulanırsa, hastalana bilir ve kocasına iyileşmesinin tek yolunun, musallat Zar'ı çıkartmak için özel bir tören için para vermesi olduğunu söyleyebilir. Bu törenin maliyeti yüksek olacaktır ve kadın, yeni bir eş için kocasının biriktirdiği paranın Zar törenine harcanmasını ummaktadır. Eğer kocası isteğini

reddederse, Zar'ın, kadını, muhtemelen hiç bırakmayacağı ve bir daha çalışamayacak kadar hasta edeceği söylenir.

FARKLI TÖREN ŞEKİLLERİ

Farklı zamanlarda Kahire'de üç diğer Zar şifası töreni gördük. 1963'teki ilk törende küçük, pis ve döküntü bir kulübeye götürüldük. Çok yetersiz bir ışık vardı ama ilginç fotoğraflar çekebildim. Erkek bir yardımcısı olan bir Zar rahibi vardı. Her zamanki müzik ve orada bulunan kişilerin yavaş yavaş transa geçmeleri durumu mevcuttu. Ama bir süre sonra, daha sonraki törenlerin daha özel olması sebebiyle ayrılmamız istendi. Bu esnada, hastanın tören için getirdiği tavukları gördük. Tavuklar boğazlanmıştı ve hastanın bedenine kan sıvanmıştı.

Zar, Mısır'da resmî olarak yasaktır ve bu yüzden törenler gizli yapılır. 1970'de katıldığımız son tören, zemin katta küçük bir odada yapıldı. Hasta orta yaşlı bir adamdı ve kafasında şiddetli bir acıdan ve kulaklarındaki gürültüden mustarıptı. Ben oradayken hem hasta hem de karısı iki kez dans ettiler ve her ikisi de iki kez transa girdiler ve en sonunda çözüldüler. Hasta transta konuştu veya en azından musallat Zar ruhu konuştu ama karısı sessiz kaldı. Sonra şifacının kendisi transa geçti ve Zar ruhu, onun aracılığıyla benimle konuştu. Çevirmen bana, ruhun, çocuğum olup olmadığını sorduğunu söyledi. Olmadığını söylediğimde, ruh, şifacı vasıtasıyla, çocuğumun olmamasının nedeninin, ruh dünyasındaki kız kardeşimin, karımın o da ruhlar dünyasında olan erkek kardeşimle geçinememesi olduğunu söyledi. Zar, erkek kardeşlerin ve kız kardeşlerin uzlaşması gereklidir dedi, ondan sonra biz çocuk yapabilecektik. Bu açıklamalar; atmosferin, diğer deneyimlerimizin bazılarında olduğu gibi çok zorlayıcı olmasına karşın çok etkileyici bir tarzda yapıldı. Bu töreni de erken terk etmek zorundaydık çünkü bizi götüren antropolog, bunu görmeyi çok istememe karşın kurbanlar kesilirken bizlerin orada olmasının doğru olmayacağını hissediyor-

du. Zar şifacısı, gelecek olan parayı düşünerek kalmamız için bir hayli istekli görünüyordu ama antropolog hanım; törende kutsal ve gizli olduğu düşünülen şeyleri görmemize izin vererek, rahibeyle olan uzun süreli ilişkisinin bir biçimde zarar görmesini istemiyordu.

Üçüncü tören de Kahire'nin gecekondu- larında yapıldı. Burada, daha özenli bir müzik grubu vardı ve tedavi edilen adam ve kadın Zar müziğine uzun süreli bir heyecanla, dans ederek ve neredeyse bütün bir çözümlenmiş sonuçla- nan kafa sallama da dahil çok tekrarlanan beden hareketleriyle cevap verdiler.

1966'da Etiyopya'da seyrettiğimiz Zar töreni belki de en heyecanlıydı. Adis Ababa'nın kırk mil dışında, Etiyopya'da uzun yıllardır yaşayan iki İngilizin, Albay ve Bayan Stan-

ford'un mülkünde yapıldı. Arazi içinde, törenin yapılacağı çok ilkel bir kulübeye gittik. İnsanlar ve hayvanları aynı kulübede yaşıyorlardı ve bu insanların hayatları bu kadar zamanda bu kadar değişmeyeceğinden, törenlerin binlerce yıl önceye dayandığı izlenimine kapıldım. Şifacı ve duacı bir erkekti. Yan kulübede biri öldüğün- den ve onları rahatsız etmek istemediklerinden dolayı müzik yoktu. Bunun yerine, ritmik el çırp- ması kullanıldı. Atmosfer çok etkileyiciydi. Yine her zamanki bedenini ileri ve geri sarsılması ve çöküşün son safhasına dek çok hızlı hareketler- den oluşan transa geçişi gördük. Bu törenleri hayatlarının sıradan bir parçası olarak kabul- lenmeleri için çocuklar da getirilmişti ve herkesle birlikte onlar da el çırpıyorlardı. ■

NOT: Geniş bilgi için bkz.: TRANS, Değişik Bir Şuurun Oluşumu, G. Lapassade - Ruh ve Madde Yayınları.

Ruh ve Madde Okuyucularına Duyuru

Bilyay Vakfı Başkanı Ergün ARIKDAL ile yapılan bir rö- portajın yayımlandığı, 15-21 Şubat 1996 tarihli ve 241 sayılı haftalık Aktüel dergisinde kullanılan bazı ifa- delerin gerçekleri yansıtmadığını siz sevgili okuyucu- larımıza duyurmak istiyoruz. Banda kaydedilmiş rö- portajda yer almayan ama buna rağmen derginin kendi kişisel yorumuyla ve ticarî kaygısıyla atılmış olan "Ruhların Yeryüzü Elçisi Konuştu" başlığındaki "Ruhların Yeryüzü Elçisi" ifadesinin, Ergün ARIK- DAL'ın kendi sözleriyle hiçbir ilgisi yoktur. Ayrıca der- gi içi yazıda kullanılan "Dinler bitti, çözüm ruhlarda" ifadesi de Ergün ARIKDAL'a ait değildir. 18. sayfada yer alan ve mavi zemin üzerine yazılmış ifadeler de Aktüel dergisinin kendi yorumlarıyla oluşturulmuş- tur. Aktüel dergisinin direktörü Alev Er'le yapılan te-

lefon konuşmasında da, Alev Er, bu ifadelerin Ergün ARIKDAL'a ait olmadığını, dergi yö- netiminin böylesi ifadeler kullanmayı tercih ettiğini açıkça belirtmiştir.

Ergün ARIKDAL, 15 Şubat 1996 Perşembe günü META FM'deki canlı konuşmasında da, dinleyicilerine, Aktüel dergisinin gerçekleri çarpıtıcı başlıklar kullandığını açıklamış- tır.

Bilgilerinize sunarız.

Güney Hindistan'da ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER

• Satwant PASRICHA (Ulusal Akıl Sağlığı ve Nöroloji Bilim Ens. Bangalore-Hindistan) •

İRDELEME

(Geçen Sayıdan Devam)

Şimdiki araştırmada ölüme yakın deneyimlerin yaygınlık oranı 1000 kişide bir iken, aynı yörede dört ayrı köyde sürdürdüğümüz daha önceki bir araştırmamızda bu oran 1000'de iki çıkmıştır. Bu aşamada söz konusu düşüşün bir açıklaması yapılamamıştır.

Şimdiki araştırmanın 26 canlandırma vakasının, süjelerin %62'sinin ÖYD'si vardı. Hindistan'da önceki araştırmada, canlanma/ÖYD oranı %72, Amerika kaynaklı bir raporda ise (söz konusu oran) %43'tü. Canlanma/ÖYD oranı (Hint vakaları arasında) Amerikan vakalarından çok daha yüksekti. Hint vakalarının hemen hepsi süjenin evinde olurken, Amerikan vakalarında süjeler hastanede bulunuyorlardı. Pek olasıdır ki; kriz anında hastanın bulunduğu yer ve müdahalenin şekli ÖYD'nin oluşumunu etkilemiştir. Deneyimin ortaya çıkışıyla uygulanan müdahalenin şekli arasında bir ilişki olup olmadığı konusunda (ve ÖYD'nin hatırlanması konusunda) daha çok bilgi ele geçerse, muhtemelen adrese postalanabilir.

Bu tür bilgiler; bir hastanede belirli teknikler kullanılarak canlandırılan insanların deneyimleri ile, evlerinde kendi olanaklarıyla yaşama döndürülen insanların deneyimleri karşılaştırıldığında elde edilebilir. Dahası da var; ölümlüklerine karar verilmiş daha büyük sayıda hasta ile, "yarı ölmüş" olduklarına karar verilmiş hastaların karşılaştırılmasından elde edilecek sonuçlar ÖYD fenomeni konusundaki anlayışımızın artmasına neden olabilir.

Amerikan vakalarıyla Hint vakalarının karşılaştırılmasından ortaya çıkan 12 özelliğin

6'sı özellikle ve sadece Hint süjeleri tarafından rapor edilmişti. Şöyle ki;

* Süje öteki boyutlara haberciler ya da bir kimse tarafından götürülüyor,

* Elinde kitap olan bir adamın önünde kendini buluyor,

* Süjenin yerine başka birisi ölmek üzere dir,

* (Bu yüzden) öteki boyutlardan haberciler tarafından geri getiriliyor,

* (Ya da) oralara yanlışlıkla götürülmüş olduğu için, geri gönderiliyor,

* Öteki boyuttan dönüşünde, geçirdiği deneyimle ilgili vücudunda izler bulunuyor.

Sadece bir tek özellik olan ve "panoramik hafıza ya da yaşamın ÖYD sırasında gözlerin önünden film şeridi gibi geçmesi" olarak adlandırılan durum Amerikan süjeleri tarafından rapor edilmiş, fakat hiçbir Hintli süje tarafından değinilmemiştir. Geri kalan beş özellik olan;

* Ölmüş tanıdıklar ya da akrabalarla karşılaşmak,

* Dinsel şahsiyetlerin ya da ışıktan varlıkların görülmesi,

* Hayatta olan ve sevilen kimselerle ilgili düşünceler nedeniyle canlanma konusu,

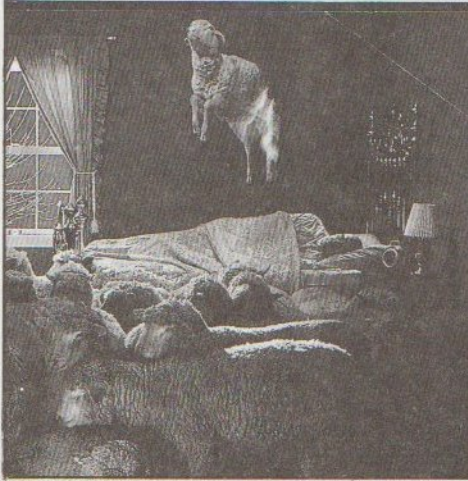
* Öteki boyuttan sevilen bir yakını tarafından (dünyaya) geri gönderilmesi,

* ÖYD sırasında kendi fizik bedeninin görülmesi gibi hususlar hem Hint hem de Amerikan süjeleri tarafından belirtilmişti. Bununla birlikte, Kuzey Hindistan kökenli vakalarla Amerikan vakaları karşılaştırıldığında, son iki özelliği rastlanmamıştır.

"Işıktan varlık" ya da dinsel şahsiyetlerle

karşılaşılması gibi bazı özelliklerin sadece Kuzey Hindistanlı süjeler tarafından değinilmesi bir yana; Kuzey ve Güney Hindistanlı süjelerin ÖYD'sinin içeriği genellikle birbirine benzemektedir. Bu özellik Güney Hindistan süjelerinde bulunmamasına rağmen, bazı Amerikalı süjeler tarafından rapor edilmiştir. Öte yandan, bir özellik (süjenin kendi fizik bedenini görmesi) Kuzey Hindistan'daki vakaların süjelerince rapor edilmemiştir. Bu özellik daha önceki araştırma dizilerimizin sadece birinde söz konusu edilmiştir. Bu da yine Amerikan vakalarının önemli özelliklerinden biriydi. Bu demektir ki; bir dizi vakada bulunmayan bir özellik, aynı kültürde başka bir dizide (belki daha geniş birinde) bulunabilir.

Kültürler içi ya da arası rastlanan farklılıklar; değişik coğrafik bölgelerde yaşayan insanların deneyimlerindeki gerçek değişikliklerin ya da araştırma yöntemlerinin farklılığından kaynaklanıyor olabilir. Bununla birlikte yine çok olasıdır ki; kültüre özgü değişikliklerin bazıları, belirli bir kültürde yaşanan deneyimin yorumu ya da anlaşılmasındaki farklılıklardan da kaynaklanıyor olabilir. Örneğin, (Amerikan vakalarına özgü bir özellik olan) dünya yaşamının bir film şeridi gibi gözler önünden geçmesi, (Hint vakalarının belirgin bir özelliği olan) elinde kitap olan bir adamla karşılaşılması, dene-

Kültürler arası rastlanan farklılıklar; değişik coğrafik bölgelerde yaşayan insanların deneyimlerindeki gerçek değişikliklerden ya da araştırma yöntemlerinin farklılığından kaynaklanıyordu.

yim geçiren şahsın dünyasal yaşamının aksiyonlarının gözden geçirilmesiyle ilintili bir husustur. Hintli süjelerin dünyaya geri dönmelerinin kararı ölümler tanrısı "Yama" tarafından alınırken, Amerikalı süjeler bu kararı kendi kendilerine vermiş görünüyorlardı. Özelliklerin ifade edilmesindeki farklılık; her iki kültürdeki genel davranış ve tavırlanma kalıplarında bulunan farklılıkları da yansıtır görünüyor. Amerikalılar kendi kararlarını kendileri alırlarken; Hintliler, kendileri için daha üstün (durumda/mevkide) bulunan birinin bu kararı almasını kabul ediyorlar.

SONUÇLAR

Güney Hindistan'da bir bölgede (Bangalore) ÖYD'nin yaygınlığı bin kişide bir vaka idi. Süjelerin hemen hemen tümü deneyimlerini kendi evlerinde geçirmişti. Canlanma ve ÖYD oranı; Hint süjeleriyle, hastanede yoğun tıbbî bakım altında deneyim geçiren Amerikan süjelerininkinden gözden kaçmayacak derecede farklıydı.

Hastanın (klinik olarak ölmüş ya da yarı ölmüş durumda bulunan hastanın) durumunun çeşidi ve müdahale yöntemi, ÖYD'nin ortaya çıkışında önemli rol oynayabilir.

Bazı özelliklerdeki farklılıklar Hindistan kökenli vakalar arasında rapor edilmişti. Bunlar Amerikalılara ait vakalarda da vardı. Bununla birlikte, olaya daha yakından bakıldığında görülür ki; bu farklılıklar "katı" olarak nitelendirilebilecek türden şeyler değildi. Örneğin, "ÖYD sırasında bir süjenin, fizik bedenini görmesi" özelliği Hint vakalarıyla ilgili eski bir araştırma ile Amerikalılarınki karşılaştırıldığında ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte aynı özellik Hindistan kökenli daha sonraki araştırmalardan birinde de ortaya çıkmıştı.

Farklı kültürlerde farklı özelliklerin rapor edilmesi, şunlardan dolayı olmuş olabilir: deneyimdeki süjenin kültürel içeriğiyle ilgili deneyim anlayışından ya da araştırma tekniklerinin değişik oluşundan. Farklı ülkelerde daha üniform (değişmez) araştırma yöntemleriyle daha çok örneklerin biraraya getirilmesi; vakaların özelliklerindeki farklılıkların (ve benzerliklerin) kökenlerinin aydınlanmasına yardım edecektir. ■

JOURNAL OF SCIENTIFIC EXPLORATION;

Cilt 9, Sayı 1, İlkbahar 1995

Çev: Selman GERÇEKSEVER

ÖLÜM ve ÖTEÂLEM

Hakkındaki Bilgilerin İnsan Hayatındaki Etkisi ve Önemi

• Elvan ÖGÜT - Kevser YEŞİLTAS •

Ölüm insan hayatındaki en büyük bilinmez olmuştur ve günümüzde de insanların büyük bir çoğunluğu için bilinmezliğini korumakta olduğunu söyleyebiliriz.

Ancak insanlık var olduğundan bu yana ölüm ötesi âlemle ilgili çeşitli seviyelerde bilgiler verilmiştir. Fakat ölüm ve ölümden sonra yaşamla ilgili olarak en açık bilgileri bize, metafizik araştırmalar vermektedir. Metafizik, ruhsal dünya ile fizik dünyanın birbiriyle bağlantısı sonucunda ortaya çıkan ruhsal fenomenleri en ince ayrıntısına kadar araştırıp, sonuçlarını insanlara sunmaktadır. Zihinlerimizde Ölüm hakkında yer alan bilinmezlik perdesi, tamamen bizim idrak eksikliğimizden kaynaklanmaktadır. Ölüm hakkındaki bilgilere rağmen, gerek bedenle irtibat hâlinde olmamızdan dolayı, gerekse dünya maddesinin sınırlayıcı etkisinden dolayı, olayı tamamen imajine etmemiz oldukça zordur. Fakat burada metafizik deneyimler devreye girip bize ışık tutmakta, karşımıza bir imkân olarak çıkmaktadır. Bu fenomenleri görmezlikten gelemeyiz.

Metafiziğin bize tuttuğu ışık altında, yalnızca bedenle sınırlı bir hayattan söz etmek çok kısıtlı bir bakış açısı olmaktadır. Dünya yaşantımız içerisinde, Eskatoloji (Ahiret bilimi) yaşantımız içerisinde oldukça önemli bir yer tutmaktadır.

Çünkü bizler bedenle sınırlı varlıklar değiliz. Şuurlu, maksatlı olarak, dünyaya plânlı bir şekilde tatbikat yapmak için bedenlenmiş varlıklarız. Ruhsal plândan dünyaya uzanmış durumdayız. Dolayısıyla hem fizik, hem ruhsal plânın etkilerini taşıyoruz. Ve yaşantımız içerisinde de ruhsal âlemle etkileşim içerisindeyiz. Plânımıza bilgi iletiyoruz. Bu durumda yaşantımız esasında biz aynı zamanda ölüm ötesi ya-

Ölüm bizlere öğretildiği gibi bir son değil, beden yok olunca insan denen varlık da sonuza dek yok olup gitmiyor.

şama da hazırlık yapıyoruz. Ve bunun sonucu olarak da hayatımızı nasıl yaşadığımızın önemi ortaya çıkıyor. Sadece akıl, yani egonun yönettiği akılla yaşamak değil, vicdanın, sezgilerin ön plânda olduğu, ruhsal yanın unutulmadığı bir haletle yaşamak çok önemli.

Dünya yaşantımızda maddeyle olan ilişkimiz, onun daha ağırlıklı gelmesi ve bunun sonucunda ego'nun yönlendirmeleriyle hareket etmemiz sonucu öteâlemde sıkıntı çekmek söz konusu oluyor. O hâlde, dünya yaşantımız

sirasında maddenin bizim için bir araç olduğunu bilmek ve onunla eşkoşmamak bizim için en önemli şeydir. Çünkü bizler yaşantımız esnasında ölüm sonrası hayatımıza hazırlık yapıyoruz. İslâm Peygamberi Hz. Muhammed'in "Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için, yarın ölecekmiş gibi ahiret için yaşamalıyız." ifadesi her iki kefeyi de dengede tutabilecek şekilde yaşamamızın önemini vurgulamaktadır.

Ölüme Yakın Deneyim Yaşayanlar Bizlere, "Ölüm ve Sonrası" İle İlgili Önemli Bilgiler Aktarıyorlar

Yaşamın hiçbir anının tesadüflere dayanmadığını biliyoruz. Hayatımız içerisinde karşımıza çıkan her şey belli bir bilgiye göre çıkmaktadır ve yine evrensel ilke ve kanunlar çerçevesinde vuku bulmaktadır. Karşımıza çıkan her olay bizlere bir bilgi aktarmak, özümüzdeki bilginin hatırlatmasını yapmak için meydana gelmektedir. Sayıları oldukça fazla olan insanların yaşadıkları Ölüm Yakın Deneyimler de dünya insanına ruhsal dünyadan gelen bir mesajdır. Bu mesaj hayata farklı açılardan bakmamız gerektiğini bizlere vermektedir. Ölüm Yakın Deneyimler dünya hayatımızda bize öğretilen bilgilerden daha farklı bilgilerle bizi karşı karşıya bırakıyor:

* Ölüm bizlere öğretildiği gibi bir son değil, **beden yok olunca insan denen varlık da sonsuza dek yok olup gitmiyor.** Zannettiğimiz gibi, dünyaya gelişimiz ve dünyadan ayrılışımız tesadüflere bağlı değil.

* Bu bizi bir başka gerçekliğe daha götürüyor ki, o da **hayatımızın bir anlamı ve yaşamamızın şu an bildiklerimizle sınırlı olmayan yüce, değerli bir amacı olduğudur...**

Şu an yaptıklarımız değersiz mi? diye içimizden geçirebiliriz. Elbette hayatta yaptığımız hiçbir şey değersiz ve boş değildir. Her şey varlıkların gelişim amaçlarına hizmet etmektedir. Fakat hayatımızın yegâne amacı iyi bir iş sahibi olmak, mal mülk sahibi olmak, iyi bir evlilik yapmak, çocuk doğurmak, yemek, içmek, eğlenmek, gezmek, hayatın tadını çıkarmak değildir. Bunlar insan için küçük araçlardır. Tüm bunlar, insanlara çeşitli haletleri yaşatmak ve ihtiyacımız olan bilgiyi özümüze çekebilmemiz için aracı vazifesi gören mizansenlerdir. Tabii sadece bunlar değil, dünya hayatı çok çeşitlilikleri bünyesinde taşıyan ve her türlü ihtiyaç içinde olan varlığa tatbikat yapma imkânı

sağlayan bir mekândır. Yani varlığın asıl amacı tüm bu görünenlerin ardında gizlidir. Hiçbir şey görünle sınırlı değildir. Bizi yanıltan, görünle kendimizi sınırlandırmamızdır.

Biz ne kadar algılayabiliyorsak o kadar bizim için gerçek oluyor. Algılarımızın, bilgilerimizin daha ötesinde bilmediğimiz fakat bize kucak açmış ona doğru hamle yapmamızı bekleyen gerçekler olabileceğini düşünmek istemiyoruz.

Fakat biz inat ettikçe, olaylar giderek bize daha fazla yaklaşmakta. Bizim inatçı hayırlarımız, önyargılarımız, yüzlerce insanın Ölüm Yakın Deneyim yaşamış oldukları gerçeğini değiştirmiyor.

Zaten gerçeklerin karşısında asla fazla direnmemiz mümkün değildir. Er ya da geç kaçtığımız gerçeklerle burun buruna geleceğiz. Daha doğrusu bizim fark edemediğimiz ama her zaman yanı başımızda olan gerçeklerden bir gün kaçamaz bir hâle geleceğiz. Değişmez dediğimiz doğrulara sıkı sıkı bağlanmak yerine her zaman her şeye, her türlü yeniliğe açık bir hâlde olmakta çok yarar vardır. Aksi durumda çok ıstırap çekiyoruz.

Ölüme Yakın Deneyimlerin Değiştirici Gücü

Tüm ölüme yakın deneyim geçirenlerin ortak bir özelliği var, o da bu deneyimleri geçiren insanları değiştirmeleri. Dr. Raymond Moody'nin yirmi yıllık çalışma yaşamı boyunca bunun dışında kalan hiçbir kimse görülmemiş. Bu tecrübelerden geçen her insan pozitif ve doğru bir dönüş yapıyor. Bu demek değildir ki, geri dönenler dünyayı pembe bir gözlüğün arkasından seyrediyorlar. Hayır, **kişilikleri eskisine oranla daha iyiye doğru bir gelişme gösteriyor ve hayata daha aktif olarak katılıyorlar.** Ölüm Yakın Deneyim, bu insanlara, gerçeklerin hoş olmayan taraflarını görmek, onları daha iyi karşılamak imkânı sağlıyor. Bu alanda araştırma yapmış tüm doktor ve araştırmacıların kanaatleri aynı; Ölüm Yakın Deneyim geçirenler daha iyi birer insan oluyorlar.

Ölüme Yakın Deneyimlerin değiştirici gücü hakkında yaptığı çalışmalarda Miami Üniversitesi sosyoloğu Charles Flynn, Ölüm Yakın Deneyim geçirmiş insanların yaşamlarında oluşan değişiklikleri değerlendirebilmek için, ünlü araştırmacı Kenneth Ring'in sorularından yirmi bir tanesini seçmiş ve bu tecrübelerle insanların başka insanlara daha fazla yaklaştıklarını,

dert ortaklığı ettiklerini, paylaşmayı öğrendiklerini, ayrıca hayatın sürekliliğine daha çok inandıklarını ve ölümden korkmadıklarını tespit etmiş. Charles Flynn'ın sonuçları çok ümit verici görünmektedir. Bu gibi araştırmalar, ölüme yaklaşmış olmanın ürkütücü karakterine rağmen, yaşama dönen insanlar üzerinde çok olumlu etki yapıyor.

Ölüme Yakın Deneyim geçirmiş olanların tümü, kendilerini yaşamlarının devamı içinde daha sorumlu hissediyorlar ve bu tecrübe sırasında gördükleri, geçirmiş oldukları yaşama ait film, onların yeni yaşamlarına daha objektif bakmalarını sağlıyor. Anlattıklarına göre, geçmiş yaşamlarını bir perde üzerinde aynı film seyrederek gibi görüp seyrediyorlar ve bu gösteriyi de eksiksiz olarak yaşıyorlar. Hem de sadece kendi hislerini değil, birlikte oldukları, çevrelerindeki insanların hislerini de aynen yaşıyorlar. Haklı ve haksız davranışları daha objektif izliyorlar ve bu sahneler onlar için ibret sahneleri oluyor. Bu da onlar için, dünyaya geri döndüklerinde, hatalarının telâfisine imkân sağlıyor.

Yapılan araştırmalar sonucunda, Ölüme Yakın Deneyim sonrası, hiç kimsede suçluluk kompleksi ya da nevroitik suç işlemlere rastlanmamış. Hayata bakışları hep pozitif ve olumlu yönde. Hatta sorumluluklarını daha da üstlenerek yerine getiriyorlar. Ölüm Deneyimi sonrası geri dönenlerin inançlarında, dinsel bilgilere bakış açılarında önemli değişimler oluyor. Daha mantıklı, daha araştırmacı, ruhsal gelişmeye yöneltici bilgilere olan ilginin artması gözleniyor.

Ölüm ve Ötesi Hakkındaki Bilginin Hayatımızdaki Önemi

Ölüm Deneyimi insanda nasıl bir değişim gösteriyor? Ölüm bilgisinin, insanın değişimi ile ilgili nasıl bir fonksiyonu var? Ölüme Yakın Deneyim geçiren insanlar neden ve nasıl değişiyorlar?

Ölüm korkusu insanın en büyük korkularından birisidir. Ölüm korkusu herkese göre değişiktir: Bazıları, dünyadan, sevdiklerinden, maddî eşyalarından ayrılmaktan, kimileri için de bulunduğu durumu terk etmekten, kimi cehennem ıstıraplarından, kimileri de bedensel

ıstıraplardan, soğuk ve karanlıktan, yok olup gideceklerinden korkar. Bu endişe, korku, üzüntü insanda heyecanların oluşmasına neden olur ve insanın hayata bakış açısını etkiler. Bu korkuların nedeni ise, insanın kendini beden olduğunu düşünmesi ve ölümler birlikte yok olup gideceği fikrini benimsemesidir.

Ölüme Yakın Deneyim yaşayan kişiler, bu deneyim sonrası ölüm ve ötesi hakkında bilgiye sahip oluyorlar. Bu bilgi onların hayata daha olumlu ve pozitif bakmalarına sebep oluyor. Çünkü temelde olan korkuları ortadan kalkıyor ya da bir bakıma o korkuları hakkında bilgi elde etmeleri sonucu bu insanlarda bir değişim meydana geliyor.

Ölüme Yakın Deneyimler yaşayan kişilerin de tecrübeleri sırasında idrak ettikleri gibi, hayattaki en önemli şeyler sevgi ve birlik içinde hareket etmektir.

İnsanda bilinmezliğe karşı bir korku vardır. İşte ölüme yakın deneyim yaşayan insanlar, bu bilinmezliğin kapılarını aralayınca, ölümler yok olup gidilmediğini

anlıyorlar. Ölüm hakkında bilgi sahibi olduklarında, hayatın anlamı değer kazanmaya başlıyor. Korku ortadan kalkınca, daha elci duygular ortaya çıkıyor, çünkü insan korku, endişe gibi negatif duygularla enerji kaybediyor; insanlarla ve hayatla olan ilişkilerinde uyumsuz taraflar oluşuyor.

Ölüme Yakın Deneyimler işte bizim özellikle ölüm konusunda pek çok yanlış kanaat ve değer yargılarımızın sarsılmasına neden oluyor. Ve ölümden sonra yaşam fikrinin zihinlerimizde yeşermesine neden oluyor. Bu bizi yepyeni anlayışlara doğru esnetecek olan bir bilgidir.

Ölüme Yakın Deneyimler yaşayan kişilerin de tecrübeleri sırasında idrak ettikleri gibi, hayattaki en önemli şeylerin sevgi ve birlik içinde hareket olduğunun önemini kavramaya, anlamaya çalışarak; dünyada sevgi, birlik ve barışın hüküm süreceği bir yaşama doğru adımlar atmaya çalışmamız gerekmez mi?

Ölüme Yakın Deneyimler ve metapsiziğin alanına giren her türlü fenomen esasında şu andaki tek yönlü yaşayışımızı kökten değiştirebilecek mesajlar taşımaktadır. Fakat bu mesajları almakta gecikmekte ısrar etmekteyiz. Bilimsel zihniyet olarak ifade ettiğimiz, kuşkucu tutumlar içinde olduğumuz müddetçe, asla farklı bakış açılarıyla bakma imkânımız olamayacaktır. Önce bilimsellik zannettiğimiz bu şüphecilikten kurtulmamız ve yeniye daima açık bir hâle gelmemiz gerekmektedir. Ruhsal varlığa yakışan da budur zaten!... ■

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)**
5 MART Ruhsal Söyleşiler.....Ergün ARIKDAL
12 MART Varlığın "Bir" liği..... Atilla ULTAV
19 MART Biz Bu Dünyada Gerçekten Ne Yapıyoruz?..... Selman GERÇEKSEVER
26 MART Zihinsel Esneklik ve Gelişim Hülya ÖZGÜLER

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma Zarfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 1 MART Görünmeyen İletişim.....Nurettin ERSOY
Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 22 MART Olaylar ve Gelişim.....Fulya AYKAÇ
Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)**
5 MART Maddesel, Hayatsal, Kozmik Enerjiler İsmet YALÇIN
12 MART Şuur: Gerçeğin AraştırılmasıErcüment KAYA
19 MART Gelişim İhtiyaçlarımız Emre ÜLKER
26 MART Kendini Araştırma Çalışmaları..... Kenan YILMAZ (İRAD)

Yer: Necatibey Cad. No:7/2 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)**
5 MART Okültizm.....Elvan ÖGÜT-Ebru DENİZERİ
12 MART Karma, Bağışlama ve İç Özgürlük.....Kenan YILMAZ
19 MART Evrensel Enerjiler..... Cengiz CEVRE
26 MART Dünya Macerasında Dönüm NoktasıReşat GÜNER
- **CUMARTESİ KONFERANSI (Saat: 14.30-17.00)**
2 MART Değişen Dünyaya Nasıl Uyum Sağlarız? Ahmet HIZVEREN

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

Yeni TV

İRAD Üyeleri, bölgesel yayın yapan Yeni TV'de her Çarşamba günü saat 11.00-12.00 arasında canlı yayında "Kadın ve Yaşam" isimli programın içindeki "Ruhsal Söyleşiler" köşesinde bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)**
2 MART Birleşik İnsanlık Realitesi Zülal ÇEVİK
9 MART Ahenk Kanunu ve Esneklik İlkey ATILLA
16 MART Ruhsal Söyleşiler (Video Gösterisi) Ergün ARIKDAL
23 MART Spiritüel Hayat ve Beden İsmet YALÇIN (ARAD)
30 MART Dinlerin Aşkın BirliğiGültekin ÇİLEKÂR (BİLYAY VAKFI)

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 17.00-19.00)**
5 MART Bilinmeyen Sevgi.....Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
12 MART Sebep Sonuç Yasası Cavidan BOYACIOĞLU
19 MART İnsan ve TekrarDoğuş Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
26 MART Devre Sonu Olayları Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: Hürriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RICA OLUNUR.

MEDYADA BİLYAY...

BİLYAY VAKFI

ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Dilek KAYA'nın yönettiği ve Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesindeki canlı yayımına devam ediyor. Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanmakta olan bu programdaki köşesinde her hafta bir konu işliyor ve izleyicilerinden gelen telefon ve faksları cevaplıyor.

16 Ocak Salı günü; programın konusu "Elektrikli ve Miknatıslı İnsanlar"dı. İnsan vücudunun meydana getirmiş olduğu elektriklenmeyi ve miknatıslanmanın, telekinetik olayların bir versiyonu olduğunu söyleyen Sn. Ergün ARIKDAL bu olaylara örnek teşkil eden birkaç fotoğrafı da, bir pano üzerinde izleyicilere gösterdi ve açıklamalar yaptı. Bu fotoğraflarda, vücuda değdirilen nesnelerin (mum, şişe, çatal, bıçak vb.) sanki vücuda yapışmış gibi düşmeden durabildiği açıkça görülüyordu. Bütün bu fenomenlerin, tamamen o insanın istek ve iradesiyle gerçekleştiği, hatta bazı insanların, ellerine aldıkları bir ampülü aynı yöntemle yakabildikleri de söylendi. Daha sonra uzaysal iletişime sahip biri olan Uri Geller'den söz edildi ve programın son bölümünde aura konusuna da değinilerek, auranın renklerinden çok kısa olarak bahsedildi.

23 Ocak Salı günü programda "Batık Ülkeler Bir Söylence midir?" konusu işlenmeye başlandı. Sn. Ergün ARIKDAL, Batık Ülkelerden Mu ve Atlantis kıtalarının dünya haritaları üzerindeki yerlerini göstererek programa başladı. Günümüz medeniyetinin, bu kıtaların tamamen batmasından önce göç eden halkın beraberinde götürdüğü kültürlerden büyük ölçüde etkilendiğini olduğunu belir-

ti. Gerek Mu, gerekse Atlantis halkının çok gelişmiş bir teknolojiye ve medeniyete sahip olduğunu, ancak bu gelişimin zamanla dengesizlik yaratması sonucunda ahlâksal çöküntünün meydana geldiğini anlattı. Bu çöküşün de büyük bir tufanla sona erdirildiğinden söz etti. Konunun çok derin ve önemli olması nedeniyle bir hafta sonra işlenmeye devam edileceği belirtilerek program kapatıldı.

30 Ocak Salı günü; programın konusu yine "Atlantis ve Mu" idi. Bu bölümde, Atlantisli ve Mu'lular hakkında Eflâtun ve Pluton'un da bilgiler aktarmaya çalıştığı anlatılarak konuya girildi. Günümüz tarihçilerinin artık eski eserlere yeni bir anlayışla yaklaşmaların zamanının geldiğine değinildi. Çünkü Atlantis ve Mu kıtaları ve kültürleriyle ilgili her türlü eserlerin toplamının 34.000 cilt olduğuna dikkat çekildi. Her zaman olduğu gibi programa yine telefonla sorular soruldu. Bunlardan bir tanesi, Atlantisli bilimlilerin bilimleri ile ilgiliydi, ayrıca bu bilgilerin nasıl elde edildiği merak ediliyordu. Sn. Ergün ARIKDAL; Atlantisli elektrik bilimlerini, kristal bilimine sahip olduklarını, güneş enerjisini, hatta günümüzde yeni yeni uygulama alanına giren lazeri kullandıklarını anlattı ve bütün bu bilgilerin inisiyasyon yoluyla günümüze kadar ulaştıklarını söyledi. Programın son bölümünde Atlantis irkinin özelliklerine de değinildi ve bu konunun haftaya da devam etmesine karar verildi.

Sizler de her hafta sorularınızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

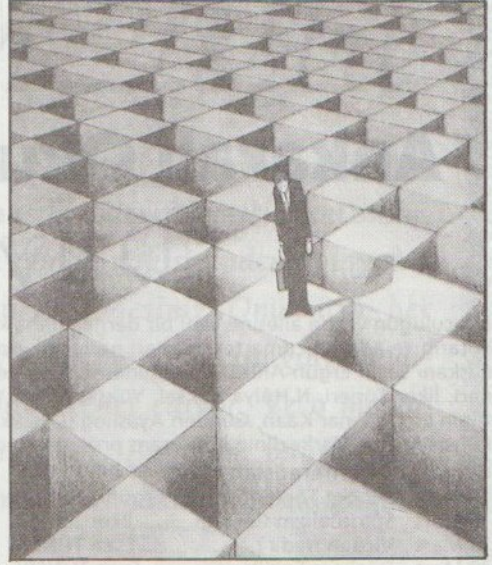
Mademki iyiyi, doğruyu, güzeli biliyoruz, uygulayalım bildiklerimizi. Mademki varlıksal ilkeleri, tannısal yasaları öğrendik, içimize sindirelim bunları. Varlığın birliği ve teklifi ilkesince yetmiş iki milleti, herkesi bir gözle görelim.

YALNIZ MIYIZ? OKSA...

Güneşi AKOL

GEÇENLERDE televizyonda çok güzel bir film izledim. Masal öğeleri taşıyan filmin çok anlamlı bulduğum bildirisinin (mesajının) bana düşündürdüklerini sizinle de paylaşmak istiyorum.

Önce özetle "Yalnız Adam" adındaki filmin konusunu anlatayım. Bir köyün zengin ağası; bencil, yalnız kendi çıkarını düşünen, yasaları kendine göre yürüten, acımasız, başka insanlara verebileceği acılar umurunda bile olmayan kötü bir kişidir. Göz koyduğu güzel kıza sahip olabilmek uğruna, kızın sevdiği delikanlıyı yok yere suçlayıp, ömür boyu hapse attırır. Ancak kız kendisiyle evlenmeye razı olursa, delikanlıyı bağışlayıp özgürlüğüne kavuşmasına izin verecektir. Buna bir çözüm düşünen köy halkı, el ele verip ağayı kendisinin öldüğüne inandırırılar, hatta bir ilâçla uyutup ağayı gömerler. Ağa, uyanıp ortalıkta dolaşmaya başlayınca da ona hortlakmış gibi davranırlar. Bu arada köy halkı, kötü kişilerin, yaptıkları yanlışlıkları düzeltemedikleri sürece kimsesiz ve evsiz, sonsuza dek ortalıkta dolaşacağı konusundaki bir efsaneyi (doğal olarak bu efsaneyi, karmik yüklerimizi temizlemeden bu Dünya Okulunu bitiremeyeceğimiz öğretisine bağlayabiliriz) duymasını da sağlarlar. Ağanın, ruhunu kurtarıp öbür dünyaya huzurla gidebilmesi için, yaptığı kötülükleri düzeltip her şeyinden vazgeçmekten başka umarı kalmamıştır. Böylece hapisteki delikanlıyı kurtarır, genç kızla evlenmesini sağlar, her şeyini de köylülere bağışlar. Bu arada, daha önce hiç tanımadığı iyilik duygularının, onu nasıl mutlu ettiğini görür. Sonunda da uyuması için verilen ilâç yüzünden ger-

Yalnız kendini düşünenin sonu yalnızlıktır.

çekten ölüp, cennete gider.

Filmin konusu özetle böyle. Bu bana, Kuran'daki ayetlerde (*) yinelenen son pişmanlığın fayda vermeyeceği, ölüm korkusu yüzünden gider ayak yapılacak davranışların kişinin yanlışlarını bağışlatmayacağı mealindeki ifadeleri anımsattı. Evet, masal-filmde son anda yapılan iyilikler, kişiyi kötülüklerinden arındırıyor gerçi ama bize bunu, yaşarken yapmak düşer. Bencilliklerimizden, kibrimizden, mal-mülk hırsımızdan, yarışarken sıyrılmaya çalışmamız gerekir. Çünkü bunlara eşlik eden kendimizi beğenmişliğimiz, başkalarını hor görmemiz, onları incitmemiz bizim en ağır, en kalın kabuklarımızdır. Bu ağırlıklardan kurtulmadan nasıl hafifleyebilir, Birleşik İnsanlık Gerçeği'ne ulaşarak önümüzdeki büyük sıçrama

(*) Taha, 134; Müminun, 99, 100; Kasas, 47; Lokman, 33; özellikle de Enam, 158. ayetleri.

için nasıl hız alabiliriz? Kişiliğimizdeki bu tortuyu, kiri pası temizlemeden kutsalların kutsalı Yüce Işığa hangi yüzle bakabiliriz?

Mademki iyiyi, doğruyu, güzeli biliyoruz, uygulayalım bildiklerimizi. Mademki varlıksal ilkeleri, tanrısal yasaları öğrendik, içimize sindirelim bunları. **Varlığın birliği ve teklifi ilkesince yetmiş iki milleti, herkesi bir gözle görelim, can kardeşi bilelim.** O zaman yalnız olmadığımızı anlarız. Varlığın seçme özgürlüğü ve iradesi gereğin-

ce kimseyi kınamayalım, benmerkezcilikten kurtulup herkese saygı duyalım, hor görmeyelim. Dayanışma ve yardımlaşma yasasını uygulayıp herkese sevgiyle, elimizden gelenin en iyisini sunmaya çalışalım. **Önce kendimize, sonra herkese karşı içten ve dürüst olalım.** Ancak böylelikle bildiklerimiz, sözde ya da kâğıt üzerinde kalmaz, en büyük görevimiz olan tekâmül yolunda kendimizi ve Rabbimizi bir an önce bulabiliriz. ■

Ankaralı Okuyucularımıza DUYURU

Ruhçuluğun vazife ailesine yeni bir dernek daha katıldı: RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ. Dernek aşağıdaki tarih ve adreste cumartesi günleri periyodik konferanslarla hizmet vermeye başlıyor. Bilyay Vakfı Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL'ın genel sohbeti ile halka açılacak olan derneğin kurucuları: Esen Tüneri, İlker Tüneri, N.Hülya Yüksel, Yüksel Melek, Göksel Dağdelen, Cazibe Evirgen, Işıl Yılmazyığıt, Aysin Ergül, Pınar Kaan, Günden Ayaşlıoğlu, Hakkı Taşkıran, Levent Altınok, Ömer Çamdal'dır. Ruhsal Kültür Merkezi'nin konferans programı, adresi ve krtokisi aşağıda bilgilerinize sunulmuştur.

Cumartesi Konferansları (Saat: 14.00-16.00)

09 Mart Sohbet Toplantısı.....Ergün ARIKDAL
16 Mart Spiritüalizm Gerçeği İlker TÜNERİ
23 Mart Vıcdan Nedir?..... Esen TÜNERİ
30 Mart Düşünce Şekilleri Esen TÜNERİ-
Hülya YÜKSEL

ADRES: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt.
No: 92 Alt zemin Maltepe/ANKARA

RKM			
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı			
Catal sok.	İçkale Otel	Koç Yurdu	

Fotoğraftakiler:

ÜST SIRA:
Hakkı Taşkıran,
Cazibe Evirgen,
Yüksel Melek,
Işıl Yılmazyığıt,
Levent Altınok,
Göksel Dağdelen,
Ömer Çamdal
ALT SIRA:
N.Hülya Yüksel
İlker Tüneri,
Esen Tüneri,
Aysin Ergül

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 108

7.7.1967

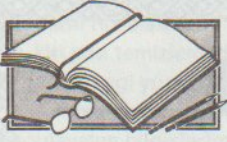
Siklusun Tesiri

"Sizin üstün realiteniz, kendi silüetinizin duvara aksetmiş gölgesi gibidir. Gölgeyi hasıl eden ışık, o devre içerisindeki siklusun tesiridir. Yani siz, arza bağlı olmak nakisesinden dolayı bir gölge hadiseyi takip etmek mecburiyetindedesiniz. Onun için, her şeyi açıklığı ile, sade ve hakikatiyle bilemezsiniz. Bu gölge hadise, şüphesiz bir mekân içerisinde hareket ediyor. Ve o mekân muhtelif buutları içerisinde kımıldıyor. Bugünkü buutlarınız, vicdanınız, nefsanîyetiniz ve bilginiz arasındadır. Kımıldadığınız sahalalar bunlardır.

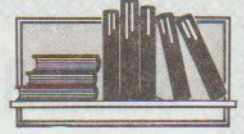
Orijinal siklusun tesir muhtevisiyatı, sizi kurtuluşa götürecektir. Ama kurtuluşun kendisi değildir. Bu kurtuluş, her fert için kendisinden daha üstün olan bir kudretin iktisabıdır. Kendi realitesinde ölüp, üst bir realitede dirilecektir. İşte bu, kurtuluştur. Her ferdin nirvanası, sahip olduğu tekâmül buutlarının ziyade oluşuyla ölçülür. Faraza, tekâmül buudu dörtlü bir manzara arz ediyorsa, beşli bir manzaraya geçtiği zaman, dörde nazaran nirvanadadır."

SÖZLÜK

Nakîse: Eksiklik, zayıflık
İktisap: Kazanma, edinme

KİTAPLAR ARASINDA

KÜRESELLİK

Kitabın adı
KÜRESELLİK

Yazan

Cengiz Çevre

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

96 SAYFA, 1995

Fiyatı: 210.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

İNSANLARIN şuurlarındaki ve bilgi birikimlerindeki genişlemenin yansımaları olan küreselliği fark etmemek elde değil. Çünkü ayrılıkların, parçalanmışlıkların ve çoğullukların içinde bunalım üstüne bunalım tecrübeleri edinen insanoğlu, artık bütünselliğin ve tekliğe doğru gidişin sancılarını yaşıyor. Ve her yönüyle, her olayıyla küreselliğe yönelmenin gizli güzelliğini resmediyor. Sonunda olacak olan da o zaten. Birleşik İnsanlık Realitesi'nin oluşum evrelerinden tek tek geçiyoruz. Tıpkı günümüzdeki evrelerden önce nice evreler geçirdiğimiz gibi.

Sorumluluk sahibi ve sevgi dolu olmak için doğan yeni neslin için için hissettiği, anti yorumlara rağmen uygulamaya çalıştığı küreselliğin önünde elbette acılarla döşenmiş bir yol var. Ama yol sonunda kızılca bir şafağın doğuşu bek-

lentiden de öte, çünkü kesin bir bilginin okları o yöne doğru akmakta.

"Küresellik" kitabı o yolu açmaya çalışan nice sessiz eserlerden sadece bir tanesi. Eserde varlığın, dünyanın, toplumun ve bilginin bütünselliği ve küreselliği hakkında çok tutarlı ve dolu bilgiler verilmektedir. Geçmişten getirilen küresel esintilerin, küresel kasırgalara nasıl dönüştüğü ve gelecekte küresel depremlere nasıl yol açabileceğini anlatmaktadır.

"Küresellik ihtiyacı, dünyanın bütün olarak kendini ortaya koymasından kaynaklanıyor. Bizler de konuk olarak, dünyanın küreselliğinin gerçekleşmesi için elimizden geleni yapabilmeliyiz. Son devre insanlığı alansal birlikleri geliştirebilmelidir. Ruhsallık çağı, dünya insanlığını bekliyor. İnsanın da o çağa girmesi için yeterli çabayı göstermesi bekleniyor." ■